

ЗАКОН ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

В сила от 12.05.2009 г.

Обн. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г., изм. ДВ. бр.99 от 15 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.16 от 26 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.88 от 9 Ноември 2010г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.101 от 28 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.23 от 22 Март 2011г., изм. ДВ. бр.48 от 24 Юни 2011г., изм. ДВ. бр.99 от 16 Декември 2011г., изм. ДВ. бр.100 от 20 Декември 2011г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Този закон урежда обществените отношения, свързани с отбраната и с въоръжените сили на Република България.

Чл. 2. (1) Законът се прилага спрямо българските граждани, държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, регистрирани по българското законодателство.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 3. (1) Отбраната на Република България е система от политически, икономически, военни, социални и други дейности за осигуряване на стабилна среда на сигурност и за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на териториалната цялост и независимостта на държавата.

(2) За подготовката и осъществяването на отбраната на страната се възлагат права и задължения на въоръжените сили на Република България, на държавните органи, на органите на местното самоуправление и местната администрация, на юридическите лица и на гражданите.

Чл. 4. (1) Отбраната на Република България е част от националната сигурност, която се определя от националните интереси.

(2) Отбраната на Република България се осъществява и при условията на колективната отбрана на съюзниците от Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО), както и в рамките на Европейската политика за сигурност и отбрана.

Чл. 5. Дейностите, свързани с отбраната, се осъществяват в съответствие с Конституцията, законите и с международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 6. (1) Отбраната осигурява:

1. създаване, поддържане и използване на необходимите ресурси на страната за

формиране и поддържане на стабилна среда за сигурност;

2. защита на територията и населението при военни заплахи и във военно време;

3. създаване, поддържане и управление на националните ресурси и средства за отбрана на страната извън ресурсите и средствата по стратегическите и оперативните планове на въоръжените сили.

(2) Дейностите по ал. 1 се осъществяват чрез:

1. съвместни действия със съюзниците от НАТО, с държавите - членки на Европейския съюз, и с международни организации за създаване на стабилна среда за сигурност;

2. прогнозиране на военните заплахи и планиране на отбраната;

3. подготовка и поддържане в необходимата бойна, оперативна и мобилизационна готовност, както и способност за развърщане на въоръжените сили на Република България;

4. подготовка на инфраструктурата на страната за отбрана;

5. водене на наблюдение и разузнаване;

6. логистично осигуряване и поддръжка на въоръжените сили;

7. охрана на държавната граница;

8. подготовка на населението и икономиката за действие при заплахи от военен характер и/или във военно време;

9. поддържане и използване на въоръжените сили при бедствия;

10. участие в овладяването и/или преодоляването на последиците от бедствия;

11. изграждане и поддържане на Интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение и/или положение на война;

12. поддържане на сътрудничество със съюзни и други държави, международни правителствени и неправителствени организации;

13. военно-патриотично обучение и възпитание на населението на страната.

Чл. 7. (1) Поддържането на отбранителната способност на страната е задължение на държавните органи, въоръжените сили, органите на местното самоуправление и местната администрация, както на гражданите и на юридическите лица, на които това е възложено.

(2) Отбраната на Република България се осъществява при ефективно използване на националния отбранителен потенциал, включващ въоръжените сили и невоенни компоненти.

Чл. 8. При осъществяване на отбранителната политика Република България участва в международни организации, политико-военни съюзи за колективна отбрана и други инициативи в областта на военнополитическото и военното сътрудничество.

Чл. 9. За постигане целите на националната политика в областта на отбраната министърът на отбраната осъществява международно сътрудничество със съответните органи на други държави и международни организации.

Чл. 10. (1) Държавата осигурява необходимите човешки, финансови, материални, административни и други ресурси и услуги за изпълнение на задачите по отбраната на страната.

(2) Ресурсното осигуряване на отбраната се осъществява чрез планиране, управление и контрол на програмен принцип.

Чл. 11. (1) Планирането на отбраната е дейност за определяне, изграждане и развитие на необходимите способности и на свързаните с тях човешки, финансови, материални и други ресурси и услуги за постигане целите на отбраната и за изпълнение на задълженията на Република България в системите за колективната сигурност и отбрана.

(2) Планирането на отбраната се извършва въз основа на:

1. Стратегията за национална сигурност на Република България;
2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Националната отбранителна стратегия;
3. военните доктрини;
4. основните стратегии и актовете на Европейския съюз в областта на сигурността и отбраната и стратегическите концепции на НАТО.

(3) Обект на планиране са въоръжените сили и гражданските ресурси от транспортната и съобщителната система, здравеопазването, строителството, икономиката, енергетиката, селското и горското стопанство и други елементи на гражданската инфраструктура.

(4) Планирането на гражданските ресурси включва определянето на военновременните потребности на страната от военна и гражданска продукция и услуги, възлагането на военновременни задачи, разработването на планове и програми и сключването на договори за тяхното осигуряване.

(5) Дейностите по ал. 4 се определят с наредба на Министерския съвет.

(6) Управлението на средствата и ресурсите за осигуряване на дейностите по отбраната на страната се извършва на основата на надеждност и всеобхватност на финансовата и друга информация, ефективност, ефикасност и икономичност.

Чл. 12. (1) За подготовката и работата на държавната администрация и органите на местното самоуправление и местната администрация и на гражданските ресурси при положение на война или военно положение се приема държавен военновременен план и военновременен бюджет по ред, определен с акт на Министерския съвет.

(2) Въз основа на държавния военновременен план държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица с военновременни задачи изготвят свои военновременни планове.

(3) Военновременните планове и военновременният бюджет се разработват при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 13. (1) Финансовото осигуряване на дейностите в областта на отбраната се извършва от държавния бюджет и от други източници, предвидени в закон или в акт на Министерския съвет.

(2) За финансовото осигуряване на дейността си Министерството на отбраната съставя бюджет, който е част от държавния бюджет.

(3) В приходната част на бюджета на Министерството на отбраната постъпват и средствата от:

1. таксите, събирани по Закона за държавните такси, за извършване на действия и услуги и за издаване на документи, дубликати и преписи от документи от министерството;
2. светлинни такси за навигационно осигуряване в териториалното море по Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България;
3. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) глобите, наложени по този закон, Закона за военната полиция, и глобите, наложени по Закона за военните паметници;

4. услуги, отдаване под наем, продажба на недвижими имоти и движими вещи, предоставени за управление на министерството;

5. приходи от използване и от разпореждане с обекти на интелектуалната собственост на министерството;

6. дарения;

7. други източници, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(4) Министърът на отбраната е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити по бюджета на министерството.

Чл. 14. (1) Държавата се грижи за опазване на живота и здравето на български и чужди граждани и лица без гражданство, които се намират на територията на Република България или под нейна юрисдикция по време на война, военно или извънредно положение.

(2) Държавата полага особени грижи за гражданите, пострадали при или по повод отбраната на страната.

Глава втора. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОТБРАНАТА

Раздел I. Органи за ръководство на отбраната

Чл. 15. Ръководството на отбраната на Република България се осъществява от:

1. Народното събрание;
2. президента на републиката;
3. Министерския съвет;
4. министъра на отбраната.

Чл. 16. Народното събрание:

1. решава въпросите за обявяване на война и за сключване на мир;
  2. обявява военно или друго извънредно положение върху цялата територия на страната или върху част от нея по предложение на президента на републиката или на Министерския съвет;
  3. разрешава пребиваването на чужди войски на територията на страната или преминаването им през нея;
  4. ратифицира и денонсира със закон международните договори с военен характер;
  5. приема Стратегия за национална сигурност на Република България по предложение на Министерския съвет;
  6. определя числеността на въоръжените сили и приема програми за развитието им по предложение на Министерския съвет;
  7. определя средствата от държавния бюджет, необходими за осигуряване отбраната на страната, както и за участие в операции и мисии извън територията на страната;
- 7а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) приема с решение програма и/или проекти за инвестиционни разходи за придобиване и/или модернизация на въоръжение, техника и оборудване за нуждите на въоръжените сили, когато стойността на всеки от проектите надвишава 100 млн. лв., по предложение на Министерския съвет;
8. открива, преобразува, преименува и закрива военни академии и висши военни училища, както и филиали и факултети в тях, в които се извършва обучение по специалности от

регулираните професии;

9. упражнява парламентарен контрол върху органите на изпълнителната власт, изпълняващи функции в областта на отбраната.

Чл. 17. (1) Президентът на републиката в качеството си на държавен глава и във взаимодействие с другите държавни органи осъществява дейност за създаване на стабилна среда за сигурност и за развитие на Република България като демократична държава.

(2) Президентът на републиката възглавява Консултативния съвет за национална сигурност. Статутът на съвета се определя със закон.

Чл. 18. Президентът на републиката е върховен главнокомандващ на въоръжените сили на Република България в мирно и във военно време.

Чл. 19. Президентът на републиката по предложение на Министерския съвет:

1. утвърждава стратегическите планове за действие на въоръжените сили;
2. привежда въоръжените сили или част от тях в по-висока степен на бойна и оперативна готовност;
3. обявява обща или частична мобилизация;
4. назначава и освобождава висшия команден състав на въоръжените сили и удостоява офицери с висши военни звания.

Чл. 20. При военен конфликт или война президентът на републиката:

1. обявява положение на война при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения, при военно или друго извънредно положение, когато Народното събрание не заседава; в тези случаи то се свиква незабавно, за да се произнесе по решението;
2. координира външнополитическите усилия за участие в международните организации и структури за сигурност с цел прекратяване на военния конфликт или на войната;
3. ръководи Върховното главно командване, издава актове за подготовката на страната и въоръжените сили за война и за водене на военни действия;
4. привежда в изпълнение военновременните планове по предложение на Министерския съвет;
5. въвежда ограничителен режим върху информацията, свързана с отбраната на страната;
6. внася предложение в Народното събрание за сключване на мир.

Чл. 21. (1) Президентът на републиката за изпълнение на правомощията си на върховен главнокомандващ издава укази и може да отправя обръщения и послания.

(2) Указите на президента на републиката, с които се осъществяват функции по отбраната на страната, се приподписват от министър-председателя.

(3) Президентът на републиката има право да изисква от министъра на отбраната, от началника на отбраната и от други държавни органи необходимата и пълна информация за осъществяване на функциите му като върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

Чл. 22. (1) Министерският съвет осъществява общото ръководство на отбраната и въоръжените сили.

(2) Министерският съвет:

1. ръководи и осъществява държавната политика на страната в областта на отбраната;
2. разработва и внася в Народното събрание проект на Стратегията за национална сигурност на Република България;
3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) приема Националната отбранителна стратегия;
4. ръководи и координира планирането на отбраната на страната;
5. предлага на Народното събрание да определи числеността и приеме програми за развитието на въоръжените сили на страната;
6. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) приема план за развитие на въоръжените сили;
7. приема стратегически планове за действие на въоръжените сили и ги предлага на президента на републиката за утвърждаване;
8. приема проект на военновременен бюджет по предложение на министъра на финансите и министъра на отбраната, внася го за утвърждаване от Народното събрание и организира неговото изпълнение;
9. приема по предложение на министъра на отбраната държавен военновременен план за осигуряване и управление на гражданските ресурси за отбраната на страната извън ресурсите и средствата по плановете на въоръжените сили и възлага изпълнението му;
10. приема програми за създаване и оборудване на територията на страната на обекти и зони за целите на отбраната и възлага на министъра на отбраната контрола за тяхната реализация;
11. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) приема стратегия за развитие на отбранително-технологична индустриална база;
- 11а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) приема с решение програма и/или проекти за инвестиционни разходи за придобиване и/или модернизация на въоръжение, техника и оборудване за нуждите на въоръжените сили, когато стойността на всеки от проектите е от 50 до 100 млн.лв.;
- 11б. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) предлага за приемане от Народното събрание програма и/или проекти за инвестиционни разходи за придобиване и/или модернизация на въоръжение, техника и оборудване за нуждите на въоръжените сили, когато стойността на всеки от проектите надвишава 100 млн.лв.;
12. ръководи организирането на подготовката на населението, икономиката, военновременните запаси и инфраструктурата за отбрана на страната;
13. предлага на президента на републиката привеждането на въоръжените сили в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, както и обявяването на обща или частична мобилизация;
14. приема по предложение на министъра на отбраната решения за провеждане на стратегическия преглед на отбраната и/или периодични прегледи на отбраната;
15. приема мобилизационните планове и осъществява общото ръководство на мобилизацията на въоръжените сили и привеждането на страната от мирно във военно положение;
16. определя нормативи, условия и ред за създаване, съхраняване и използване на военновременни запаси и други суровини и материали за военно време и определя изисквания към транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система, населените места и стопанските обекти за съответствие с нуждите на отбраната;
17. открива, преобразува и закрива факултети, филиали и институти към военните академии и висшите военни училища извън случаите по чл. 16, т. 8 по предложение на министъра

на отбраната;

18. в рамките на общата численост на въоръжените сили утвърждава числеността на военнослужещите по военни звания с изключение на висшите офицерски звания;

19. прави предложение до президента на републиката за назначаване и освобождаване на висшия команден състав на въоръжените сили и за удостояване на офицери с висши военни звания;

20. разрешава пребиваването на чужди и съюзнически въоръжени сили на територията на страната или преминаването им през нея в случаите, посочени в специален закон;

21. одобрява изпълнението на проекти на територията на Република България, финансирани цялостно или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;

22. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) възлага военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридически лица по предложение на министъра на отбраната.

(3) При упражняване на правомощията си по ал. 1 и 2 Министерският съвет се подпомага от Съвет по сигурността.

Чл. 23. Министерският съвет ежегодно до 31 март внася в Народното събрание доклад за състоянието на отбраната и въоръжените сили, по който Народното събрание се произнася с решение.

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната приема Класификатор на длъжностите на военнослужещите в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) В класификатора по ал. 1 длъжностите за военнослужещи се определят по степени в обхвата на военните звания. При определянето им са допустими отклонения от Закона за администрацията и актовете по прилагането му.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Въз основа на класификатора по ал. 1 министърът на отбраната или оправомощени от него длъжностни лица утвърждават длъжностните разписания на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Чл. 25. (1) Министърът на отбраната ръководи и отговаря за провеждането на държавната политика в областта на отбраната на страната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При изпълнение на правомощията си по този закон министърът на отбраната се подпомага от заместник-министри, постоянен секретар на отбраната и началник на отбраната.

Чл. 26. Министърът на отбраната:

1. ръководи планирането на отбраната;
2. съставя проект на бюджет на министерството и ръководи изпълнението му;
3. ръководи дейността по осигуряване на информация в интерес на отбраната;
4. осъществява международно сътрудничество в областта на отбраната и сключва международни договори;
5. участва във формирането на политиката и вземането на решения в НАТО и в

Европейския съюз на равнище министри на отбраната на държавите членки;

6. ръководи кадровата политика;

7. ръководи осъществяването на здравната политика и на военномедицинското и психологичното осигуряване;

8. ръководи социалната политика;

9. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) контролира дейностите по създаване на безопасни и здравословни условия за изпълнение на военната служба и за полагане на труд в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

10. разрешава участието на военни формирования при овладяване и/или преодоляване на последиците от бедствия въз основа на постъпило искане от съответния държавен орган съгласно плановете за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи;

11. ръководи стандартизирането, кодифицирането и сертифицирането на военната и специалната продукция за нуждите на въоръжените сили в съответствие със стандартизационните споразумения на НАТО и Европейския съюз, по които Република България е страна;

12. утвърждава военните доктрини и оперативните плановете на въоръжените сили по предложение на началника на отбраната;

13. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) ръководи дейността по опазване на класифицираната информация в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация;

13а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) обявява списък на категориите информация, подлежаща на класификация като служебна тайна за сферата на дейност на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

14. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) назначава и отзовава представителите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия в международни организации, аташетата по отбраната, военните аташета и служителите в службите към тях и ръководи тяхната дейност;

15. (изм. - ДВ, бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г.) осъществява общото ръководство на военното образование и на научната дейност и предлага създаването, преобразуването и закриването на военни академии, висши военни училища, факултети, филиали и институти към тях и на научни организации съгласувано с министъра на образованието, младежта и науката;

15а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) разкрива и осигурява дейността на курсове по начална и/или специална военна подготовка към граждански висши училища, военни академии, висши военни училища и средни училища съгласувано с техните ръководства, с кметовете на общини и с министъра на образованието, младежта и науката при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет;

16. (изм. - ДВ, бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г.) открива и закрива детски градини към министерството съгласувано с министъра на образованието, младежта и науката;

17. организира дейността по опазване и възстановяване на околната среда в районите на дислокация на военните формирования и в местата на провеждане на учения и мероприятия, свързани с отбраната на страната;

18. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) съгласува по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията реда за въвеждане и правилата за работа на Единната система за гражданско и военно управление на въздушното пространство, ръководи и контролира съвместно с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията използването на териториалното море на Република България и

вътрешните морски води за военни цели;

19. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) изготвя списък на военните летища, на които могат да се приемат чуждестранни военни въздухоплавателни средства, и съвместно с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията изготвят списък на военните летища, които могат да бъдат определени за запасни летища на български граждански въздухоплавателни средства, изпълняващи международни и вътрешни обществени превози;

20. ръководи дейността по осигуряване на авиационна безопасност и летателна годност на военните въздухоплавателни средства и издава наредба за условията и реда за осъществяване на тази дейност;

21. определя реда за регистрация на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в Регистъра на военните въздухоплавателни средства на Република България и организира воденето на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в него;

22. определя реда за разследване на авиационни произшествия с български военни въздухоплавателни средства, както и на чуждестранни военни въздухоплавателни средства на територията на страната;

23. управлява предоставените на министерството държавни имоти и ръководи инвестиционната политика в министерството;

24. съгласува инфраструктурни проекти от национално значение за съответствието им с утвърдените от Министерския съвет изисквания за нуждите на отбраната;

25. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) ръководи спортната дейност в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и отговаря за развитието на спортната база;

26. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) ръководи информационната дейност на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и връзките с обществеността;

27. ръководи основни геодезически и картографски дейности, свързани със сигурността и отбраната на страната;

28. ръководи дейностите по подпомагане и грижи за военноинвалидите и военнопострадалите;

29. осъществява сътрудничество с военно-патриотичните съюзи, организации и сдружения на военнослужещите и определя формите за провеждането на военно-патриотичното възпитание;

30. утвърждава уставите на въоръжените сили, които се обнародват в "Държавен вестник";

31. ръководи изграждането, развитието и поддържането на Интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение или положение на война при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;

31а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) утвърждава програма и/или проекти за инвестиционни разходи за придобиване и/или модернизация на въоръжение, техника и оборудване за нуждите на въоръжените сили, когато стойността на всеки от проектите не надвишава 50 млн.лв.

32. изпълнява и други правомощия, възложени му със закон.

Чл. 27. Министърът на отбраната внася в Министерския съвет:

1. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) проект на Национална отбранителна стратегия;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) проект на план за развитие на въоръжените сили;

3. проект на държавен военновременен план;

3а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) предложение за възлагане на военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридически лица; предложението за възлагане на военновременни задачи на юридически лица се съгласува с председателя на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси";

4. проекти на стратегическите планове за действия на въоръжените сили;

5. предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в по-висока степен на бойна готовност и/или за обявяване на обща или частична мобилизация;

6. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) предложения за длъжностите в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, изискващи висши офицерски звания, предложения за назначаване и освобождаване на висши командни длъжности и за удостояване на офицери от министерството с висши военни звания;

7. проект за провеждане на стратегически и/или периодични прегледи на отбраната;

8. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) проект на стратегия за развитие на отбранително-технологична индустриална база съвместно с министъра на икономиката, енергетиката и туризма;

8а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) програма и/или проекти за инвестиционни разходи за придобиване и/или модернизация на въоръжение, техника и оборудване за нуждите на въоръжените сили, когато стойността на всеки от проектите надвишава 50 млн.лв.;

9. предложения за числеността на постоянния и на мобилизационния резерв;

10. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) проекти за изграждане и развитие на интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, при военно положение или при положение на война.

Чл. 28. (1) Министърът на отбраната по предложение на началника на отбраната разрешава използването на оръжие и бойни средства от български военни формирования:

1. в случаите на завладяване на българско и/или съюзническо бойно средство на територията на Република България с цел извършване на терористичен или друг акт с опасни последици за населението и/или за суверенитета на страната;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) в случаите на нарушаване на въздушното пространство или на правилата на полетите над територията на Република България от въздухоплавателно средство, движещо се по начин, предизвикващ съмнение, че може да бъде използвано като оръжие за терористични действия;

3. в случаите на навлизане във вътрешните морски води и в териториалното море на Република България на чуждестранен кораб или друго плавателно средство, което откаже да спре или се възпротиви, или прибегне до насилствени действия срещу задържането му;

4. в други случаи, когато възникне заплахата от терористични действия или опасност от употреба на оръжие за масово унищожение на територията на Република България.

(2) Употребата на оръжието и бойните средства по ал. 1 е съответстващо на заплахата или опасността.

(3) За случаите на използване на оръжие министърът на отбраната утвърждава процедури и правила по предложение на началника на отбраната.

(4) Министърът на отбраната незабавно уведомява министър-председателя и президента на републиката за предприетите действия по ал. 1 - 3.

(5) Министър-председателят уведомява съюзниците от НАТО и държавите - членки на Европейския съюз, в случай че заплахата от терористични действия или опасността от употреба на оръжие за масово унищожение представлява опасност за тях.

Чл. 29. (1) Министърът на отбраната получава пряко информацията относно националната сигурност и отбраната на страната, Българската армия, военните академии и висшите военни училища и другите структури в министерството, придобита от служба "Военна информация" и служба "Военна полиция", както и информацията, предоставена от Държавна агенция "Национална сигурност" и Националната разузнавателна служба.

(2) Началникът на отбраната получава съответната информация по ал. 1, свързана с изпълнението на функциите му по този закон.

Чл. 30. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 31. (1) При осъществяване на правомощията си министърът на отбраната издава правилници, наредби, инструкции и заповеди.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 32. (1) Към министъра на отбраната функционира политически кабинет, който се организира от началник на кабинета.

(2) Политическият кабинет подпомага министъра на отбраната при определянето и провеждането на политиката в областта на отбраната и осъществяването на гражданския контрол върху въоръжените сили.

(3) Съставът на политическия кабинет се определя съгласно Закона за администрацията.

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Към министъра на отбраната се създава Съвет по отбрана, който е колегиален съвещателен орган на министъра на отбраната и включва заместник-министрите на отбраната, началника на политическия кабинет, постоянния секретар на отбраната, началника на отбраната и неговите заместници, командващия на Съвместното командване на силите, командирите на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили.

(2) В заседанията на Съвета по отбрана по решение на министъра на отбраната могат да участват и други лица извън лицата по ал. 1.

(3) Съветът по отбрана подпомага министъра на отбраната, като в него се внасят за обсъждане:

1. проект на Национална отбранителна стратегия;
2. проект на устройствен правилник на Министерството на отбраната;
3. проект на бюджет на министерството;
4. проект на план за развитие на въоръжените сили;
5. предложенията за назначаване и освобождаване на висшия команден състав и удостоверяването на офицери с висши военни звания.

(4) Министърът на отбраната внася за разглеждане в Съвета по отбрана и други въпроси.

(5) Министърът на отбраната определя правилата за работа и дневния ред на заседанията на Съвета по отбрана.

(6) Министърът на отбраната информира върховния главнокомандващ за заседанията на Съвета по отбрана.

(7) Министърът на отбраната със своя заповед определя състава на Програмен съвет, Съвет по отбранителни способности и Съвет по въоръженията и приема правилници за тяхната дейност.

Раздел II.

Други органи и организации в областта на отбраната

Чл. 34. Министерствата и другите ведомства с военновременни задачи разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация, военновременен план и план за привеждане от мирно във военно положение при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 35. (1) Министърът на вътрешните работи съгласувано с министъра на отбраната поддържа в оперативна и мобилизационна готовност структурите на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на военновременните им задачи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на вътрешните работи координира дейността на съставните части на Единната спасителна система при защита на населението и изпълнява дейности и задачи съгласно държавния военновременен план.

(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Органите на Министерството на вътрешните работи самостоятелно или съвместно с органите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и други специализирани органи осигуряват защита на стратегически за страната дейности и обекти, както и на обявените за критична инфраструктура.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи издават съвместни инструкции за взаимодействието между двете ведомства за изпълнение на дейностите, възложени им по този закон, и за извършване на пожарогасителната и аварийно-спасителната дейност.

Чл. 36. Министърът на финансите:

1. разработва и внася за утвърждаване от Министерския съвет методика за съставяне и изпълнение на военновременния бюджет;

2. изготвя бюджетни насоки и указания до държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация относно съставянето на проектите на военновременните им бюджети въз основа на държавния военновременен план.

Чл. 37. Министърът на външните работи в рамките на своята компетентност осъществява ръководство и координация на изпълнението на международните задължения на Република България, произтичащи от членството в Европейския съюз в областите на Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана, както и от членството в Организацията на обединените нации (ООН), НАТО и други международни организации и коалиции.

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на отбраната:

1. внася в Министерския съвет проекти на нормативни актове за поддържане и използване на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация във военно време;

2. организира подготовката на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация за привеждането им от мирно във военно време и поддържа мобилизационната готовност на структурите с функции в областта на отбраната;

3. организира изграждането и поддържането на транспортните обекти за нуждите на отбраната, осигурява и поддържа военновременните мощности в транспортната мрежа.

Чл. 39. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 40. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на отбраната:

1. организира и ръководи подготовката на пощенските и електронните съобщителни мрежи за привеждането им в по-високи степени на готовност и за съобщително осигуряване на въоръжените сили и на страната в мирно и във военно време;

2. организира изграждането и поддържането на специални обекти за нуждите на отбраната и инсталираните за нуждите на отбраната мощности за военно време;

3. създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и пунктове за управление във връзка с националната сигурност и отбраната;

4. определя условията и реда за използване на електронните съобщителни мрежи и осигурява електронни съобщения за управление при обявяване на по-високи степени на бойна готовност на въоръжените сили и при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение.

Чл. 41. Председателят на Държавната агенция "Национална сигурност", директорът на Националната разузнавателна служба и началникът на Националната служба за охрана осъществяват дейността си по защита на националната сигурност във взаимодействие с министъра на отбраната, като издават съвместни инструкции.

Чл. 42. Българската народна банка:

1. разработва правила и нормативи за осигуряване дейността на банковата система във военно време;

2. съгласувано с министъра на отбраната разработва план за привеждане на Българската народна банка в готовност за работа във военно време;

3. ръководи методически планирането за привеждане на банковата система в готовност за работа във военно време.

Чл. 43. (1) Областните управители и кметовете на общините организират в съответните административно-териториални единици изпълнението на задачите, свързани с отбраната, които

произтичат от законите и от актовете на органите за ръководство на отбраната.

(2) Областните управители и кметовете на общините осъществяват в съответните административно-териториални единици подготовката на икономиката и населението за отбрана, като:

1. подпомагат органите на Министерството на отбраната по воденето на военния отчет на резерва на въоръжените сили и по оповестяването, изпращането и доставянето на резервисти и техника с мобилизационно назначение;

2. предоставят помещения и осигуряват административно дейността на органите на Министерството на отбраната за работа с мобилизационните ресурси;

3. осигуряват денонощно дежурство и оповестяване при привеждане в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, при мобилизация и във военно време;

4. осигуряват функционирането на икономиката за нуждите на отбраната в съответните административно-териториални единици във военно време;

5. при обявяване на мобилизация или война изпълняват възложените им задължения от органите за ръководство на отбраната;

6. организират и ръководят мероприятията за защита на населението и икономиката при бедствия и във военно време;

7. поддържат регистър на обектите и системите от критичната инфраструктура в съответните административно-териториални единици.

(3) Средствата за изпълнение на възложените задачи по ал. 1 ежегодно се осигуряват от държавния бюджет.

Чл. 44. (1) При упражняване на правомощията си по чл. 43, ал. 2 областните управители и кметовете на общини се подпомагат от съвети по сигурност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Областните съвети по сигурност се състоят от председател - областния управител, и членове - заместник областните управители, директорите на дирекции в областната администрация, ръководителя на териториалното звено на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" на Министерството на вътрешните работи, директора на центъра за спешна медицинска помощ и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(3) Общинските съвети по сигурност се състоят от председател - кмета на общината, и членове - заместник-кметовете, началника на звеното "Сигурност и отбранително-мобилизационна подготовка" и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(4) Поименният състав и редът за работа на съветите по сигурност се определят със заповед на кмета на общината, съответно на областния управител.

Чл. 45. (1) Юридическите лица с възложени военновременни задачи разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация, военновременен план и план за привеждане от мирно във военно положение при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Юридическите лица по ал. 1 се определят при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) При обявяване на мобилизация или положение на война юридическите лица по ал. 1 привеждат в действие изпълнението на съответните планове и организират защитата на работниците и служителите си.

(4) Юридическите лица, на които не са възложени военновременни задачи и които не разработват военновременен план:

1. при обявяване на мобилизация подпомагат органите на Министерството на отбраната по оповестяването, изпращането и доставянето на резервисти и техника с мобилизационно назначение;

2. организират защитата на своите работници и служители във военно време.

(5) Разпоредбата на ал. 4, т. 2 се прилага и по отношение на юридически лица със седалище и регистрация в друга държава, които осъществяват дейност на територията на страната.

(6) Юридическите лица предоставят на органите на Министерството на отбраната необходимата информация за водене на военния отчет и за подготовката на страната за отбрана.

Чл. 46. Българският Червен кръст подпомага държавата в подготовката на населението за действия при военно положение, военни конфликти и бедствия, подготвя формирования за първа помощ и оказва такава помощ у нас и в чужбина на пострадали при въоръжени конфликти и бедствия.

Чл. 47. Подготовката на ръководителите на държавната, на местната администрация и на юридическите лица за изпълнение на задачите, свързани с отбраната, се извършва по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Глава трета. ВЪОРЪЖЕНИ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I. Общи положения

Чл. 48. Въоръжените сили са създадени от държавата военни и специализирани формирования и техни обединения, подчинени на специфична организация и ред на функциониране, които притежават и прилагат военни и специални средства за действие за осигуряване целите на отбраната на страната.

Чл. 49. На територията на Република България не може да се създават военни и други формирования, които използват военна организация или въоръжение и бойна техника или в които се предвижда изпълнение на военна служба, освен когато това е предвидено в закон или в акт на Министерския съвет.

Чл. 50. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Въоръжените сили на Република България включват:

1. Българската армия;
2. служба "Военна полиция";
3. служба "Военна информация";
4. военните академии и висшите военни училища;
5. Военномедицинската академия;

6. Националната гвардейска част;
7. резерва на въоръжените сили;
8. (нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Военно-географската служба;
9. (нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Стационарната комуникационна и информационна система.

(2) В състава на въоръжените сили във военно време могат да се включват и структури от другите сили от системата за национална сигурност на Република България при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Военнослужещите от Министерството на отбраната и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната извън посочените в ал. 1 са част от личния състав на въоръжените сили.

Чл. 51. (1) Военните формирования от въоръжените сили се комплектуват с личен състав, оръжие, бойна и друга техника, оборудване и имущество, средства за командване и управление на операциите в бойни условия, осигуряващи изпълнението на задачите по отбраната на страната и изпълнението на операции и мисии извън територията на страната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Структурите по чл. 50, ал. 2 се комплектуват с личен състав, оръжие, специална и друга техника, оборудване и имущество, които осигуряват поддържането на оперативна готовност за изпълнението на задачите им по отбраната на страната, от бюджета на съответните министерства и другите ведомства.

Чл. 52. (1) Въоръжените сили на Република България гарантират суверенитета и независимостта на страната и защитават нейната териториална цялост.

(2) На въоръжените сили в мирно време не могат да се възлагат задачи от вътрешнополитически характер.

Чл. 53. (1) Въоръжените сили поддържат способности за предотвратяване, възпиране и отговор на възможните заплахи срещу Република България и съюзниците ѝ за постигане на целите на националната политика в областта на отбраната.

(2) Във военно време изпълнението на задачите от въоръжените сили на Република България може да се осъществява съвместно и/или координирано със сили на НАТО и/или от държавите - членки на Европейския съюз, при условия и по ред, определени в международен договор.

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Въоръжените сили на Република България изпълняват задачите си въз основа на:

1. стратегически планове за действие на въоръжените сили;
2. планове за операции на въоръжените сили.

Чл. 55. (1) Въоръжените сили се изграждат и изпълняват задачите си на принципите на организационна подчиненост, единоначалието и йерархия в правомощията на командирите и началниците, определени в уставите на въоръжените сили.

(2) Единоначалието във въоръжените сили установява процедура по издаване и изпълнение на заповедите и по осъществяване на взаимоотношенията на власт и подчинение

между командира или началника и военнослужещия.

(3) Непосредственото ръководство на формированията във въоръжените сили се осъществява от командирите и началниците.

(4) Командирите и началниците във въоръжените сили при осъществяване на правомощията си издават заповеди.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 56. В мирно време въоръжените сили изпълняват задачи по:

1. поддържане на боеспособността, боеготовността и способността за развърщане в съответствие с рисковете и заплахите;

2. участие в многонационални военни формирования и в операции и мисии извън територията на страната;

3. участие в инициативи и контролни дейности за укрепване и разширяване на доверието и сътрудничеството в областта на отбраната;

4. поддържане на готовност и оказване на хуманитарна помощ и спасителни действия на територията и в морските пространства на страната и извън нея в съответствие с националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна, по решение на съответния държавен орган;

5. подготовка и обучение на формирования за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи за овладяване и/или преодоляване на бедствия;

6. участие в превантивната и непосредствената защита на населението и провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи по ред, определен в Закона за защита при бедствия;

7. неутрализиране на невзривени бойни припаси на територията на Република България.

Чл. 57. Въоръжените сили могат да изпълняват задачи и по:

1. оказване съдействие на органите за сигурност в борбата им срещу разпространяване на оръжия за масово унищожение, незаконен трафик на оръжие и международен тероризъм;

2. участие в охраната на стратегически обекти, на обекти и системи от критичната инфраструктура и в операции за пресичане на терористични действия.

Чл. 58. При обявяване на военно положение въоръжените сили:

1. повишават готовността на системата за ранно предупреждение и управление;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) повишават готовността на военните формирования и структурите по чл. 50, ал. 2 в съответствие със степента на военната заплаха;

3. въвеждат в действие стратегическите, оперативните и военновременните планове.

Чл. 59. (1) При въоръжено нападение срещу Република България и при обявяване на положение на война въоръжените сили отблъскват нападението и защитават териториалната цялост и независимостта на страната и гарантират нейния суверенитет.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 може да се извършва самостоятелно, съвместно и/или координирано със сили и формирования от държави - членки на НАТО, при условия и по ред, определени в международен договор и в стратегическите и оперативните планове.

Чл. 60. Забранява се създаването и функционирането на структури на политически партии и политически движения, както и осъществяването на политическа дейност във въоръжените сили.

Чл. 60а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Българската армия е национална военна институция, основа на българските въоръжени сили.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Българската армия включва:

1. Съвместно командване на силите и военни формирования на пряко подчинение на командващия на Съвместното командване на силите;

2. три вида въоръжени сили:

а) Сухопътни войски;

б) Военновъздушни сили;

в) Военноморски сили.

Чл. 60б. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) (1) Съвместното командване на силите се ръководи от командващ, подпомаган от щаб.

(2) Командващият на Съвместното командване на силите осъществява командването и оперативното управление на пряко подчинените му военни формирования, както и командването на формирования от видовете въоръжени сили при провеждането на съвместни операции.

Чл. 60в. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) (1) Командванията на Сухопътните войски, на Военновъздушните сили и на Военноморските сили се ръководят от командири, подпомагани от щабове.

(2) Командирите на Сухопътните войски, на Военновъздушните сили и на Военноморските сили са непосредствено подчинени на командващия на Съвместното командване на силите и осъществяват командването и оперативното управление на подчинените им военни формирования.

(3) Щабът на Съвместното командване на силите и щабове на Сухопътните войски, на Военновъздушните сили и на Военноморските сили са функционално интегрирани в единно оперативно ниво за управление.

Чл. 60г. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., отм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.)

Чл. 60д. (Нов - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) (1) Съвместното командване на силите, Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили са юридически лица - второстепенни разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната, които отговарят за:

1. управлението и поддържането на предоставените им имоти;

2. разходването на средствата за доставки, строителство и услуги в рамките на определения от министъра на отбраната лимит, освен ако не се извършва от министъра;

3. съхраняването и разпореждането с излишните им или негодни движими вещи, с

изключение на разпореждането с въоръжението, боеприпасите, бойната и специалната техника.

(2) Военните формирования, подчинени на Съвместното командване на силите и на видовете въоръжени сили, са разпоредители с бюджетни кредити от по-ниска степен съответно към Съвместното командване на силите, Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили.

Чл. 60е. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., предишен чл. 60д, изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Организационната структура, органите за управление, подчинеността, числеността, дислокацията, въоръжението, техниката и материалните средства на военните формирования и структури от въоръжените сили, както и на резерва на въоръжените сили се определят с плана за развитие на въоръжените сили.

Раздел II.

Изпращане и използване на въоръжени сили на Република България извън територията на страната

Чл. 61. Въоръжени сили на Република България могат да бъдат изпращани и използвани извън територията на страната самостоятелно или в състава на международни формирования при спазване на българското законодателство, целите и принципите на Устава на ООН и другите международни договори в сила за Република България, като се отчитат националните интереси.

Чл. 62. Народното събрание разрешава изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на Република България с политико-военен характер.

Чл. 63. Министерският съвет разрешава изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на Република България за:

1. изпълнение на съюзнически задължения, произтичащи от международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, с който се създава съюз с политико-военен характер;
2. участие в хуманитарни мисии;
3. участие в дейности, които нямат политико-военен характер, с изключение на случаите по чл. 64.

Чл. 64. Министърът на отбраната разрешава изпращане и използване извън територията на Република България:

1. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) до 300 военнослужещи и/или военна техника и оборудване и/или до три военни въздухоплателни средства, и/или един военен кораб с техните екипажи за участие в дейностите по чл. 63, т. 3;

2. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) до 600 военнослужещи и/или военна техника и оборудване, и/или до три военни кораба включително, и/или до пет военни въздухоплателни средства с техните екипажи на територията на съюзническа държава за участие в дейностите по чл. 63, т. 3;

3. на военномедицински екипи и полеви болници за медицинско осигуряване на бойни действия и/или за предотвратяване и преодоляване на последици от епидемии и други масови

заболявания, застрашаващи значителна част от населението на съответната територия.

Чл. 65. (1) Министерският съвет и министърът на отбраната уведомяват незабавно за своето решение Народното събрание и президента на републиката. В случаите по чл. 64 министърът на отбраната уведомява незабавно и Министерския съвет.

(2) В случай на съмнение относно характера на изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на страната се произнася Народното събрание.

Чл. 66. (1) Министърът на външните работи осигурява предоставянето на взаимна основа на постоянни дипломатически разрешения с продължителност до 12 месеца за осъществяване на особено важни полети, логистични полети (транспорт на пътници и материали), полети, свързани с издирвателни и спасителни операции, хуманитарни полети, санитарни полети, възстановителни полети и полети с цел ремонт, навигационни полети, съвместни тренировки, участие във военни учения и операции, технически кацания и презареждане с гориво, изпълнявани от български военни и/или наети от Министерството на отбраната въздухоплавателни средства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Постоянните дипломатически разрешения по ал. 1 се осигуряват от министъра на външните работи по заявки от министъра на отбраната и от ръководителите на дипломатическите мисии, акредитирани от Република България, след съгласуване с компетентните структури на Министерството на отбраната и Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 67. Държавните органи информират обществеността за решението за изпращане и използване на въоръжени сили извън територията на Република България при спазване на националното законодателство за защита на класифицираната информация и международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 68. (1) Въоръжените сили на Република България се използват съобразно целите и мотивите, определени в решението за тяхното изпращане и в оперативните планове за съответните мисии и операции.

(2) За определяне характера на действията, за които български въоръжени сили се изпращат и използват извън територията на Република България, органите по чл. 63 и 64 отчитат целите и мотивите на тяхното провеждане, средствата за постигане на тези цели, както и реда и организацията на участващите въоръжени сили.

(3) Промяна в целите и мотивите по ал. 1 се допуска с ново решение.

Чл. 69. (1) При участието си в мисии и операции извън територията на Република България българските въоръжени сили спазват разпоредбите на българското законодателство, Устава на ООН, международните договори, по които Република България е страна, и принципите и нормите на международното хуманитарно право, като се отчитат националните интереси.

(2) За всяко участие на български военнослужещи в операции и мисии извън територията на Република България началникът на отбраната изготвя правила за използване на сила.

(3) При участие на български военнослужещи в многонационални формирания, когато са изготвени съвместни правила за използване на сила, те се прилагат от военнослужещите от българските въоръжени сили, доколкото не противоречат на този закон, правилника за неговото

прилагане, уставите на въоръжените сили на Република България и правилата по ал. 2.

(4) Правилата за използване на сила са задължителни за изпълнение от военнослужещите от българските въоръжени сили. Нарушителите на правилата носят дисциплинарна отговорност и могат да бъдат отзовани от участие в съответната мисия и операция.

Чл. 69а. (Нов - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) (1) При участие в операции и мисии извън територията на страната министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице разрешава изплащането на обезщетение за имуществени вреди, причинени от български военнослужещи на трети лица на територията на държавата, където се провежда съответната операция или мисия.

(2) Общият размер на дължимото обезщетение по ал. 1 се определя в рамките на бюджета на съответната операция или мисия.

(3) За изплатеното обезщетение по ал. 1 виновният военнослужещ отговаря по правилата на чл. 253.

Чл. 70. (1) В операции и мисии извън територията на Република България могат да участват и български граждани, сключили договор за служба в постоянния резерв. За срока на участието в операцията или мисията се присвоява военното звание, изисквано за заемане на длъжността.

(2) Служители от Държавна агенция "Национална сигурност" могат да участват в мисии и операции по ал. 1 при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 български граждани с необходимото образование и квалификация могат да участват в операции и мисии извън територията на Република България при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(4) Лицата по ал. 2 и 3 не са част от въоръжените сили. Статусът на лицата по ал. 3 се определя от международните договорености за конкретната операция или мисия и българското законодателство.

Чл. 71. (1) За участие в операции или мисии извън територията на Република България българските военнослужещи се командироваат от министъра на отбраната за срок не по-дълъг от 6 месеца.

(2) Военнослужещите се командироваат за следващо участие в операции или мисии извън територията на страната най-малко след 6 месеца.

(3) Срокът по ал. 1 може да бъде удължаван, а срокът по ал. 2 - да бъде намаляван, след предварително писмено съгласие на военнослужещия.

(4) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Срокът на командировката по ал. 1 може еднократно без съгласие на военнослужещия да бъде удължаван до 30 календарни дни със заповед на министъра на отбраната по мотивирано предложение на началника на отбраната.

Чл. 72. (1) Оперативното ръководство на българските въоръжени сили, изпращани и използвани самостоятелно или в състава на многонационални формирования в операции и мисии извън територията на Република България, се осъществява в съответствие с решенията на международните организации или международните договори за мандата на конкретната операция или мисия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Националният контрол върху

формированията по ал. 1 се осъществява за съвместните операции - от командващия на Съвместното командване на силите, за самостоятелните операции - от съответния командир на вида въоръжена сила, а непосредственото командване и контрол - от съответния командир в зоната на операцията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Прехвърлянето на правомощията за оперативното управление на формированията по ал. 1 се извършва от началника на отбраната.

Чл. 73. (1) При преминаване на държавната граница на Република България военнослужещият представя:

1. военна карта за самоличност или паспорт;
2. заповед за индивидуално или групово придвижване, издадена от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице, удостоверяваща статуса на лицето или групата като член или членове на въоръжената сила, както и разпореденото придвижване.

(2) В заповедта по ал. 1, т. 2 се отбелязва носенето на служебно оръжие, неговата система и номер.

Чл. 74. (1) При преминаване на държавната граница на Република България стоките - собственост или в управление на Министерството на отбраната, които са предназначени за ползване от въоръжените сили, изпратени извън територията на Република България, се декларират по ред, определен с акт на министъра на финансите.

(2) Условието и редът за облекчаване на митническите формалности се определят с акта по ал. 1.

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Финансовото осигуряване на участието на Република България в операции и мисии извън територията на страната се извършва от държавния бюджет чрез одобрения бюджет на Министерството на отбраната за съответната година.

Чл. 76. Министърът на отбраната организира и координира всички дейности по осигуряването, комплектуването и подготовката на формированията от въоръжените сили във връзка с изпращането и използването им извън територията на Република България.

Глава четвърта.

УПРАВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА, НА СТРУКТУРИТЕ НА ПРЯКО ПОДЧИНЕНИЕ НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА И НА БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 16 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 26.02.2010 Г.)

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Министерството на отбраната подпомага министъра на отбраната при изпълнение на правомощията му като централен едноличен орган на изпълнителната власт и в дейността му по ръководство и командване на въоръжените сили.

(2) Министерството на отбраната включва:

1. Щаб на отбраната;
2. обща администрация;

3. специализирана администрация.

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., доп. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Структури на пряко подчинение на министъра на отбраната са служба "Военна информация", служба "Военна полиция", военните академии и висшите военни училища, Военномедицинската академия, Националната гвардейска част, Военно-географската служба, Стационарната комуникационна и информационна система, Националният военноисторически музей и други структури, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Постоянният секретар на отбраната е висшият държавен служител в Министерството на отбраната.

(2) За постоянен секретар на отбраната може да бъде назначен държавен служител, който е изпълнявал ръководна длъжност в държавната администрация не по-малко от три години, при атестиране е получил най-високата оценка в сравнение с останалите кандидати или е бил орган на изпълнителната власт по смисъла на Закона за администрацията, който е изпълнявал ръководна длъжност не по-малко от три години, и има не по-малко от 4 години до придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, за да изпълни мандата в пълен обем.

(3) Постоянният секретар на отбраната се назначава от министъра на отбраната след подбор за срок 4 години съгласувано с министър-председателя.

(4) С акта за назначаването на постоянния секретар на отбраната се определя най-високата степен на старши по ранг държавен служител.

(5) Постоянният секретар на отбраната има всички права по служебно правоотношение освен тези, които противоречат или са несъвместими с неговото правно положение.

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Постоянният секретар на отбраната подпомага министъра на отбраната при изпълнение на функциите му по формулиране и изпълнение на отбранителната политика и управлението на човешките, материалните и финансовите ресурси за нейното осъществяване.

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Постоянният секретар на отбраната непосредствено ръководи и отговаря за:

1. изготвянето и актуализирането на нормативната уредба, регламентираща устройството и дейността на Министерството на отбраната;
2. отбранителното планиране, програмиране и бюджетиране;
3. контрола на изпълнението на бюджета;
4. планирането и контрола на изпълнението на проекти за строителство, доставки и услуги за изграждане на планирани отбранителни способности;
5. дейностите по международното военно сътрудничество;
6. развитието и ефективността на администрацията и административните процедури и на информационното осигуряване на Министерството на отбраната;
7. разработването и прилагането на мерки за недопускане на конфликт на интереси и условия за корупция;
8. квалификацията и кариерното развитие на цивилните служители;
9. взаимодействие с неправителствени организации, синдикати и браншови организации;

10. отчетността и прозрачността на изпълнението и на резултатите от отбранителната политика.

(2) Постоянният секретар на отбраната изпълнява и други функции, възложени му с Устройствения правилник на Министерството на отбраната или със заповед на министъра на отбраната.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Постоянният секретар има право да получава необходимата за изпълнение на функциите му информация и да бъде подпомаган от Щаба на отбраната, от командващия на Съвместното командване на силите, от командирите на видовете въоръжени сили, службите и от другите структури на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Правомощията на постоянния секретар се прекратяват предсрочно от министъра на отбраната съгласувано с министър-председателя при следните случаи:

1. по взаимно съгласие, изразено писмено;
2. по негово искане, изразено писмено;
3. при незадоволителна оценка за работата му, поставена от назначена със заповед на министъра на отбраната атестационна комисия, при условия и по ред, определени с Устройствения правилник на Министерството на отбраната;
4. при невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;
5. при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси;
6. при влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание за умишлено престъпление от общ характер;
7. при смърт или поставяне под запрещение.

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Началникът на отбраната е най-старшият офицер с висше военно звание и е пряк началник на всички военнослужещи от въоръжените сили.

(2) Началникът на отбраната се назначава от президента на републиката по предложение на Министерския съвет за срок 4 години.

(3) Началникът на отбраната е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Началникът на отбраната е подчинен на президента на републиката при осъществяване на правомощията му на върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) Началникът на отбраната осъществява правомощията си непосредствено или чрез командващия на Съвместното командване на силите, или чрез командирите на видовете въоръжени сили в съответствие с Конституцията, законите, уставите на въоръжените сили и заповедите на министъра на отбраната.

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Началникът на отбраната подпомага министъра на отбраната при изпълнение на функциите му по изготвяне и изпълнение на отбранителната политика и използване на въоръжените сили.

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Началникът на отбраната

непосредствено ръководи и отговаря за:

1. подготовката на заповеди на министъра на отбраната за използване на формирования от Българската армия и на предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в по-висока степен на бойна готовност;

2. предложенията до министъра на отбраната за обявяване на обща и частична мобилизация;

3. изготвянето на правила и процедури за случаите на използване на оръжие и бойни средства по чл. 28, ал. 1;

4. изготвянето на национална отбранителна стратегия и стратегически планове за действие на въоръжените сили;

5. въвеждането във и извеждането от експлоатация на въоръжение и техника;

6. изготвянето на доктрини, концепции за провеждане на операции и стандарти за подготовка и за използване на войски и сили;

7. определянето на необходимите отбранителни способности;

8. бойната подготовка и състоянието на оперативните способности на Българската армия;

9. разработването на уставите на въоръжените сили;

10. дейността на Щаба на отбраната.

(2) Началникът на отбраната изпълнява и други функции, възложени му с устройствения правилник на Министерството на отбраната или със заповед на министъра на отбраната.

(3) Началникът на отбраната има право да получава необходимата за изпълнение на функциите му информация и да бъде подпомаган от общата и специализираната администрация, от службите и от другите структури на пряко подчинение на министъра на отбраната.

Чл. 86. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Правомощията на началника на отбраната се прекратяват предсрочно от президента на републиката по предложение на Министерския съвет в следните случаи:

1. по негово искане, заявено писмено;

2. при невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца;

3. при влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси;

4. при влизане в сила на присъда, с която е наложено наказание за умишлено престъпление от общ характер;

5. при смърт или поставяне под запрещение.

Чл. 87. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При упражняване на правомощията си постоянният секретар и началникът на отбраната издават заповеди, разпореждания и указания.

Чл. 88. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Общата администрация осъществява административното, информационното и организационно-техническото осигуряване на Министерството на отбраната.

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Специализираната администрация и Щабът на отбраната подпомагат министъра на отбраната при осъществяването на правомощията му.

Чл. 90. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Структурата и дейността на общата, специализираната администрация и на Щаба на отбраната се уреждат с устройствен правилник на Министерството на отбраната, приет от Министерския съвет.

Чл. 91. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Структурите на Щаба на отбраната, общата и специализираната администрация съгласуват дейността си при условия, по ред и процедури, определени с инструкция на министъра на отбраната.

Чл. 92. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военномедицинската академия се създава и преобразува с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на здравеопазването и прилага Закона за лечебните заведения, доколкото в този закон не е предвидено друго.

(2) Устройството и дейността на Военномедицинската академия се определят с правилник, който се приема от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на здравеопазването.

(3) Военномедицинската академия провежда следдипломно обучение на лекари, лекари по дентална медицина и фармацевти и обучение на студенти по медицински специалности, които са акредитирани по Закона за лечебните заведения.

(4) Военномедицинската академия провежда обучение за придобиване на образователна и научна степен "доктор" по научни специалности, които са акредитирани по Закона за висшето образование.

Чл. 93. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военните академии и висшите военни училища се създават с решение на Народното събрание.

(2) С актовете за създаване или преобразуване на военните академии и висшите военни училища се определят техният вид, наименование, седалище, предмет на дейност, органите за управление, организационната структура и предоставените им за управление недвижими имоти.

(3) Със заповед на министъра на образованието, младежта и науката по предложение на министъра на отбраната могат да се създават професионални колежи за обучение на сержанти (старшини) за придобиване на четвърта степен на професионална квалификация по Закона за професионалното образование и обучение.

(4) Учебни центрове за подготовка на войници (матроси) се създават със заповед на министъра на отбраната.

(5) Професионалният колеж по ал. 3 и/или учебният център по ал. 4 може да е подчинен на началника на висше военно училище и може да ползва недвижими имоти, учебна база, административно и информационно осигуряване и преподавателски състав от съответното висше военно училище при условия и по ред, определени със заповедта за неговото създаване.

Чл. 94. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г.) Военните академии и висшите военни училища прилагат разпоредбите на Закона за висшето образование и Закона за развитието на академичния състав в Република България, а професионалните колежи - Закона за професионалното образование и обучение и Закона за народната просвета, доколкото в този закон и в актовете за създаването им не е предвидено

друго.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Във военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи се извършва специализирано обучение, придобива се квалификация и професионална подготовка от военнослужещите, цивилните служители, както и от служители от други министерства и ведомства и от граждани при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната. Финансовото осигуряване на тези дейности е за сметка на бюджета на Министерството на отбраната, както и за сметка на бюджетите на съответните министерства и ведомства.

(3) Контролът върху съставянето и изпълнението на бюджетите на военните академии и висшите военни училища се осъществява по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 95. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Правилниците за устройството и дейността на военните академии и висшите военни училища се приемат от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието, младежта и науката.

(2) Правилниците за устройството и дейността на професионалните колежи се издават от министъра на отбраната.

(3) Специалностите и учебните планове във военните академии и висшите военни училища се утвърждават от министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието, младежта и науката.

(4) Държавните образователни изисквания, специалностите, учебните планове и програми и списъците за държавния план-прием в професионалните колежи се утвърждават от министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието, младежта и науката.

(5) При обучението по военни специалности военните академии и висшите военни училища провеждат обучение и по съответна акредитирана гражданска специалност и дават съответните образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности.

(6) Военните академии и висшите военни училища могат да провеждат обучение на студенти и докторанти за придобиване на образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър" по специалности от акредитирани професионални направления и на образователна и научна степен "доктор" по акредитирани научни специалности.

(7) Документите за придобита професионална квалификация в професионалните колежи се издават от директорите на професионалните колежи.

Чл. 96. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военните академии и висшите военни училища и специалностите в тях за придобиване на висше образование по образователно-квалификационни степени, както и по научни специалности се акредитират при условия и по ред, определени в Закона за висшето образование.

(2) В състава на акредитационните комисии за провеждане на акредитацията по ал. 1 се включват представители на Министерството на отбраната, определени от министъра.

Чл. 97. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 14.12.2010 г.) Началниците и заместник-началниците на военните академии и висшите военни училища и на Военномедицинската академия, директорите на професионалните колежи и на учебните центрове са военнослужещи, които се назначават и освобождават при условията и по реда на този закон. Заместник-началникът по лечебно-диагностичната дейност на

Военномедицинската академия се назначава по предложение на началника на Военномедицинската академия съгласувано с министъра на здравеопазването.

(2) Заместник-началниците по учебната и научната част на военните академии и висшите военни училища, както и заместник-началниците по учебно-научната и диагностично-лечебната дейност във Военномедицинската академия са хабилитирани лица.

(3) Факултетите в състава на военните академии и висшите военни училища се ръководят от декани, които са военнослужещи и са хабилитирани лица. Те се избират при условията и по реда, определени в Закона за висшето образование, и се назначават от началниците на военните висши училища.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г.) Академичният състав на военните академии и висшите военни училища се състои от военнослужещи и цивилни служители, заемащи преподавателски и академични длъжности.

(5) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Инструкторите във военните академии и висшите военни училища са военнослужещи, които провеждат професионално практическо обучение.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Военните академии и висшите военни училища могат да привличат чужди граждани на академични и преподавателски длъжности.

(7) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Преподавателският състав в професионалните колежи са инструкторите-специалисти - военнослужещи и цивилни служители с образование и квалификация по съответната специалност.

Чл. 98. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Обучаваните офицери за придобиване на образователно-квалификационна степен "магистър" по специалности от професионално направление "Военно дело" са слушатели.

(2) Обучаваните във висшите военни училища в редовна форма на обучение за нуждите на Министерството на отбраната са курсанти.

(3) Обучаваните военнослужещи в професионалните колежи са кадети.

(4) Слушателите, курсантите и кадетите не заплащат такси за обучение.

(5) Правата и задълженията на слушателите, курсантите и кадетите се определят с правилниците за устройството и дейността на военните академии и висшите военни училища и на професионалните колежи.

Чл. 99. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Отстраняването на обучаваните от военните академии и висшите военни училища и професионалните колежи се извършва при условия и по ред, определени с правилниците за устройството и дейността им.

(2) Отстранените по дисциплинарен ред от военните академии и висшите военни училища и професионалните колежи не могат да възстановяват права и да бъдат приемани повторно за обучение.

Чл. 100. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) (1) Служба "Военна информация" е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителят на службата по ал. 1 се назначава от министъра на отбраната или по негово предложение по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Ръководителят на службата по ал. 1 е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната утвърждава етичен кодекс на служителите в службата по ал. 1.

(5) Организацията и дейността на службата по ал. 1, специфичните условия и ред за назначаване на личния състав и за изпълнение и прекратяване на службата в нея се определят с правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Служба "Военна информация" събира, обработва, анализира, съхранява и предоставя информация в интерес на националната сигурност и отбраната на страната.

(2) Служба "Военна информация" предоставя равна по обем и еднаква по съдържание информация на президента на републиката, председателя на Народното събрание, министър-председателя и на министъра на отбраната.

(3) Министърът на отбраната може да възлага и допълнителни задачи на служба "Военна информация", свързани с националната сигурност и отбраната на страната.

(4) При изпълнение на служебните си задължения военнослужещите от служба "Военна информация" могат да заемат за прикритие и длъжности в държавната администрация и в юридически лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 102. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

Чл. 103. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

Чл. 104. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

Чл. 105. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Националната гвардейска част е представително военно формирование и е юридическо лице - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(2) Структурата, организацията и редът за използване на Националната гвардейска част се определят с правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 105а. (Нов - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) (1) Военно-географската служба е военно формирование за осигуряване на геоинформация и извършване на специализирани дейности по Закона за геодезията и картографията.

(2) Военно-географската служба е юридическо лице - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(3) Устройството и дейността на Военно-географската служба се определят с правилник на министъра на отбраната.

Чл. 105б. (Нов - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.) (1) Стационарната комуникационна и информационна система е военно формирование за осъществяване на комуникационно-информационната поддръжка на въоръжените сили, на Министерството на отбраната с другите ведомства и за осигуряване експлоатацията и поддръжката на информационната среда в интерес на отбраната и сигурността на страната.

(2) Стационарната комуникационна и информационна система е юридическо лице - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(3) Устройството и дейността на Стационарната комуникационна и информационна система се определят с правилник на министъра на отбраната.

Чл. 106. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Министърът на отбраната осъществява контролните си функции в областта на отбраната чрез инспекторат.

(2) Инспекторатът се ръководи от главен инспектор на Министерството на отбраната, който е пряко подчинен на министъра на отбраната.

(3) Инспекторатът осъществява контрол за спазването на нормативните актове и заповедите на министъра на отбраната и за законосъобразното провеждане на административните дейности в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 01.07.2011 г.)

(5) Инспекторатът извършва проверки по предложенията, сигналите и жалбите на физически или юридически лица до министъра на отбраната и ги уведомява за взетите решения и за предприетите мерки.

(6) Инспекторатът осъществява контрол и извършва проверки по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

(7) Инспекторатът осъществява съдействие и контрол по привеждането в изпълнение на препоръките и предложенията на омбудсмана на Република България.

(8) Инспекторатът осъществява дейността си в съответствие с този закон и Закона за администрацията.

(9) Организацията на дейността на инспектората, видовете проверки, както и условията и редът за извършването им се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Националният военноисторически музей е културен и научен институт, който осъществява дейности по издирване, изучаване, опазване и представяне на културни ценности и образци с познавателна, образователна и естетическа цел, свързани с военната история на България, при условията и по реда на Закона за културното наследство.

(2) Националният военноисторически музей извършва и дейности по проучване, регистриране, опазване и поддържане на военните паметници.

(3) Националният военноисторически музей е юридическо лице - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(4) Устройството и дейността на Националния военноисторически музей се определят с правилник на министъра на отбраната съгласувано с министъра на културата.

Глава пета.

ПОЛОЖЕНИЕ НА ВОЙНА, ВОЕННО И ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ. МОБИЛИЗАЦИЯ

Раздел I.

Положение на война и военно положение

Чл. 108. (1) Положение на война и военно положение се обявяват с решение на Народното събрание или с указ на президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестяват по всички средства за масово осведомяване.

(2) С акта за обявяване на положение на война или военно положение се посочват нормативните актове, чието действие се спира.

Чл. 109. (1) Положение на война се обявява при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения.

(2) За начало на положение на война се приема часът и денят на обявяването на войната или времето на фактическото започване на бойните действия.

(3) За край на положение на война се приема обявеният час и ден за прекратяване на военните действия, а в случай на продължаването им след обявения час и ден - времето на тяхното фактическо прекратяване.

(4) След обявяване на положение на война започва изпълнението на задачите съгласно стратегическите, оперативните и военновременните планове.

Чл. 110. В случай на внезапно въоръжено нападение на територията на страната въоръжените сили предприемат всички необходими мерки за отблъскване на нападението, без да се чака обявяване на положение на война.

Чл. 111. (1) Военно положение се обявява при заплаха от въоръжено нападение или от война на цялата или на част от територията на страната.

(2) За начало на военно положение се приема часът и денят на обявяването му, а за край - часът и денят за обявяване на положение на война или отменянето на военно положение.

Чл. 112. След обявяване на военно положение започва изпълнението на задачите съгласно стратегическите, оперативните и военновременните планове или на частта от тях, съответстваща на степента на заплахата.

Чл. 113. При обявяване на положение на война или на военно положение отбраната на страната и осигуряването на вътрешния ред преминават под ръководството на върховния главнокомандващ и създадените от него органи за ръководство на отбраната.

Чл. 114. (1) С въвеждането на положение на война или военно положение или с фактическото започване на военните действия президентът на републиката формира Върховно главно командване.

(2) Върховното главно командване подпомага върховния главнокомандващ при ръководството на отбраната и въоръжените сили.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Върховното главно командване включва министър-председателя, министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи,

министъра на външните работи, министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на икономиката, енергетиката и туризма, министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на финансите, началника на отбраната, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и други лица, определени от върховния главнокомандващ.

Чл. 115. (1) При обявяване на положение на война или на военно положение началникът на отбраната е главнокомандващ на въоръжените сили.

(2) Към Върховното главно командване се създава щаб, в който се включват длъжностни лица от Щаба на отбраната и от други структури, определени от върховния главнокомандващ.

Чл. 116. (1) От часа и деня на обявяване на положение на война или на военно положение започва военновременната служба на:

1. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) военнослужещите и служителите от структурите по чл. 50, ал. 2;

2. резервистите, намиращи се в момента във въоръжените сили;

3. курсантите.

(2) За лицата, които не са положили военна клетва, военновременната служба започва след полагането на клетвата.

(3) Резервистите с мобилизационно назначение се смятат на военновременна служба от момента на оповестяването им.

Чл. 117. Военновременната служба се организира и изпълнява съобразно уставите на въоръжените сили и актовете на върховния главнокомандващ.

Чл. 118. Заплащането на възнагражденията и обезщетенията на служещите на военновременна служба се извършва при условия и по ред, определени с отделен закон.

Чл. 119. Изпълнението на договорите за обучение на курсантите във висшите военни училища се спира за срока на военновременната им служба.

Чл. 120. Негодните за военновременна служба се освобождават от служба във въоръжените сили.

Чл. 121. Военновременната служба във въоръжените сили се прекратява при условия и по ред, установени с акта за демобилизацията.

Раздел II. Извънредно положение

Чл. 122. (1) При възникване на опасност от въвличане на Република България във

военнополитическа криза или във въоръжен конфликт, извън случаите по чл. 109 и 111, на цялата или на част от територията на страната може да се обяви извънредно положение.

(2) Извънредно положение се обявява с решение на Народното събрание или с указ на президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестява по всички средства за масово осведомяване.

(3) За начало на извънредното положение се приемат часът и денят на обявяването му, а за край - часът и денят на неговото отменяне.

(4) С решението или с указа по ал. 2 се определят задачите, числеността, срокът за използване и ръководството на формиранията от въоръжените сили.

Раздел III.

Мерки и ограничения при положение на война, военно или извънредно положение

Чл. 123. При обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение държавните органи и въоръжените сили:

1. извършват обща мобилизация, с изключение на случаите на обявяване на извънредно положение;

2. прилагат действия и мерки за охрана на обекти, застрашени от терористични актове;

3. ограничават или забраняват полети на граждански въздухоплавателни средства и въвеждат особен режим на корабоплаване в териториалното море и вътрешните морски води на страната;

4. контролират или забраняват преминаването през държавната граница на Република България;

5. ограничават движението по основни пътни артерии;

6. ограничават движението на влакове и установяват контрол върху пътниците и товарите;

7. ограничават свободното придвижване и установяват контрол върху гражданите и превозните средства;

8. контролират обектите от критичната инфраструктура на страната;

9. ограничават или забраняват достъпа до държавни учреждения;

10. при необходимост от защита на националния интерес, живота и здравето на гражданите прилагат и други мерки, които не противоречат на международните актове, гарантиращи защитата на човешките права в условията на война.

Чл. 124. При обявяване на положение на война или на военно положение Министерският съвет разрешава използването на държавните резерви и военновременните запаси.

Чл. 125. (1) При обявяване на положение на война или военно положение министърът на отбраната, министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи, директорът на Националната разузнавателна служба и председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" предоставят на върховния главнокомандващ пълния обем информация, свързана с изпълнение на задачите по отбраната на страната.

(2) При обявяване на извънредно положение ръководителите на ведомствата по ал. 1 предоставят на министъра на отбраната пълния обем информация, свързана с изпълнението на задачите по отбраната на страната.

Чл. 126. При обявяване на положение на война или военно положение върховният главнокомандващ възлага на юридическите лица с военновременни задачи изпълнението на поръчки за доставки или услуги за нуждите на отбраната.

Чл. 127. Държавата и въоръжените сили не отговарят за вреди на трети лица, когато са причинени при осъществяване на бойни действия и при отбраната на страната при положение на война.

Раздел IV. Мобилизация

Чл. 128. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Мобилизацията е процес за преминаване на въоръжените сили и структурите по чл. 50, ал. 2 от мирновременна към военновременна организация и дейност.

(2) Условието и редът за провеждане на мобилизация се определят с наредба на Министерския съвет.

Чл. 129. (1) Мобилизацията може да бъде обща или частична.

(2) Обща мобилизация се извършва в случай на:

1. внезапно въоръжено нападение или нахлуване на чужди войски на територията на страната;
2. обявяване на положение на война;
3. заплахата от въоръжено нападение или война и обявяване на военно положение на територията на цялата страна.

(3) Частична мобилизация се извършва при обявяване на военно положение на част от територията на страната и при други случаи, изискващи провеждането на мобилизация.

(4) За срока на участие в мобилизационно мероприятие резервистите и техните семейства не могат да бъдат принудително изваждани от жилищата, в които живеят. Изпълнението на постановените срещу тях съдебни решения и заповеди за изваждане се спира до изтичането на срока на службата.

Глава шеста.

ОХРАНА И ОТБРАНА НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И НА ОБЕКТИ ОТ КРИТИЧНАТА ИНФРАСТРУКТУРА

Чл. 130. (1) Охраната на въздушното пространство на Република България се осъществява от Българската армия.

(2) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Контролът над въздухоплаването във въздушното пространство на Република България при осъществяване на дейността по ал. 1 се извършва от Българската армия съвместно със специализирани структури от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи и Държавна агенция "Национална сигурност" при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от съответните структури на

Министерството на вътрешните работи.

Чл. 131. (1) Отбраната на територията, териториалното море и въздушното пространство на страната се осъществява от въоръжените сили самостоятелно или съвместно с формирания от въоръжените сили на съюзни държави.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) При осъществяване на отбраната на страната режимът на плаване на корабите в териториалното море, вътрешните води, пристанищата и рейдовете се определя с акт на министъра на отбраната след съгласуване с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и с министъра на вътрешните работи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) При осъществяване на отбраната на страната режимът на въздухоплаване във въздушното пространство на Република България се определя с акт на министъра на отбраната и на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 132. (1) Въоръжените сили изпълняват задачите по охрана и отбрана на обекти от критичната инфраструктура при условия и по ред, определени в оперативните планове.

(2) Участието на военни формирания в предотвратяване на терористични актове и в преодоляване на последиците от тях се извършва в съответствие с планове за действие в тези условия.

(3) Военни формирания на въоръжените сили могат да вземат участие в отбраната на обекти от критичната инфраструктура на други държави и в преодоляването на последиците от терористични актове, настъпили на територията на съседни държави, при условия и по ред, определени с международен договор.

Глава седма. ВОЕННА СЛУЖБА

Раздел I. Общи положения

Чл. 133. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военната служба е държавна служба с особено предназначение за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на страната. Гражданите, приети на военна служба, са военнослужещи.

(2) Военната служба в мирно време се изпълнява като професия в Министерството на отбраната, в Българската армия, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, както и в други държавни органи и ведомства при условия и по ред, определени с този закон, с правилника за прилагането му, с уставите на въоръжените сили и със сключения договор.

Чл. 134. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военната служба се изпълнява на територията на страната и извън нея.

(2) Военна служба извън територията на Република България може да се изпълнява:

1. в състава на български или многонационални формирания;
2. в задграничните представителства на Република България;
3. на национални или международни длъжности в щабове и/или органи на международни

организации или на други международни инициативи.

Чл. 134а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Правоотношението по изпълнение на военната служба възниква въз основа на договор за военна служба.

(2) С договора за военна служба задължително се определят наименованието на длъжността, на която военнослужещият се назначава, съответстващото ѝ военно звание, срокът на службата, условията за обучение и повишаване на квалификацията му, условията и редът за кариерното му развитие, правата, задълженията и отговорностите на страните по договора.

Чл. 135. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещите са офицери, офицерски кандидати, сержанти (старшини), войници (матроси).

(2) Курсантите са военнослужещи с особен статус.

Чл. 136. (1) Офицерите, заемащи длъжности, за които се изискват висши офицерски звания, са висш команден състав.

(2) Длъжностите, за които се изискват висши офицерски звания, се утвърждават от президента на републиката по предложение на Министерския съвет.

Чл. 137. При приемането на военна служба на военнослужещите се присвояват военни звания.

Чл. 138. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военните звания са:

В Сухопътните сили и във Военновъздушните сили	Във Военноморските сили
1. Войнишки звания	
Редник - 1-ви клас	Матрос - 1-ви клас
Редник - 2-ри клас	Матрос - 2-ри клас
Редник - 3-ти клас	Матрос - 3-ти клас
Ефрейтор - 1-ви клас	Старши матрос - 1-ви клас
Ефрейтор - 2-ри клас	Старши матрос - 2-ри клас
2. Сержантски звания	Старшински звания
Младши сержант	Старшина II степен
Сержант	Старшина I степен
Старши сержант	Главен старшина
Старшина	Мичман
3. Звания за офицерски кандидати	
Офицерски кандидат - 1-ви клас	Офицерски канди- дат - 1-ви клас
Офицерски кандидат - 2-ри клас	Офицерски канди- дат - 2-ри клас
4. Младши офицерски звания	
Лейтенант	Лейтенант
Старши лейтенант	Старши лейтенант
Капитан	Капитан-лейтенант
5. Старши офицерски звания	
Майор	Капитан III ранг
Подполковник	Капитан II ранг

Полковник
6. Висши офицерски звания
Бригаден генерал
Генерал-майор
Генерал-лейтенант
Генерал

Капитан I ранг

Комодор
Контраадмирал
Вицеадмирал
Адмирал

(2) На курсантите във висшите военни училища се присвояват звания:

1. курсант;
2. курсант-младши сержант (за ВМС - курсант-старшина II степен);
3. курсант-сержант (за ВМС - курсант-старшина I степен);
4. курсант-старши сержант (за ВМС - курсант-главен старшина);
5. курсант-старшина (за ВМС - курсант-мичман).

Чл. 139. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Приемането и изпълнението на военна служба от военнослужещите се основава на принципа на недопускане на дискриминация и осигуряване на равни възможности за професионална реализация съгласно предварително установени изисквания и критерии за заемане на длъжности във въоръжените сили.

Чл. 140. (1) При изпълнение на военната служба се използва само български език.

(2) За изпълнението на конкретна задача военнослужещите може да използват друг език.

Чл. 141. (1) На военна служба се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) имат висше образование по специалността, за която кандидатстват - за офицерите, и средно или по-високо образование - за офицерските кандидати, сержантите (старшините) и войниците (матросите);
2. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) не са по-възрастни от 40 години - за офицерите, 33 години - за офицерските кандидати и сержантите (старшините), и 32 години - за войниците (матросите);
3. годни са за военна служба;
4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;
5. срещу тях няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер;
6. нямат друго гражданство;
7. не са освобождавани от военна служба поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение";
8. покриват нормативите за физическа годност, определени с акт на министъра на отбраната;
9. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) са психологично пригодни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Годността за военна служба по ал. 1, т. 3 се определя от военномедицински органи при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Психологичната пригодност за военна служба се определя от специализирани звена и органи по психологичното осигуряване

при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната може да определи длъжности за войници (матроси), които да се заемат от лица с основно образование, когато за заемане на длъжността не се изисква достъп до класифицирана информация.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на отбраната може да определи длъжности за военнослужещи, които да се заемат от български граждани с двойно гражданство, при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 142. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Условията и редът за приемане във военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи се определят с наредба на министъра на отбраната.

(2) Курсантите сключват договори за военна служба, в чийто срок се включва срокът на обучението. За срока на обучение във висшите военни училища курсантите се подготвят за изпълнение на военна служба като професия и им се осигурява:

1. пълна държавна издръжка;
2. безплатно медицинско обслужване;
3. възможност за избор в колективните органи за управление на висшето военно училище;
4. ваканция в размер на 30 календарни дни за учебна година по ред и при условия, определени с правилниците за устройството и дейността на висшите военни училища;
5. стипендии при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната;
6. задължително застраховане срещу смърт и неработоспособност вследствие на злополука при или по повод изпълнение на задължения във връзка с подготовката им за изпълнение на военна служба.

(3) Времето за обучение на курсантите не се зачита за трудов стаж.

(4) Курсантите се повишават в званията по чл. 138, ал. 2 със заповед на началника на висшето военно училище при условия и по ред, определени с правилника за устройството и дейността му.

(5) Завършилите обучението курсанти са длъжни да изпълняват военна служба за срок не по-кратък от 10 години.

(6) Правата и задълженията на обучаваните по ал. 1 се определят с правилниците за устройството и дейността на военните академии и висшите военни училища и в договора за военна служба.

Чл. 143. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За нуждите на отбраната министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице може да сключи договор със студент във висше училище в страната или в чужбина за предоставяне на стипендия и други условия във връзка с обучението с цел придобиване на професионална квалификация за изпълнение на служба в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия за срок не по-кратък от 10 години.

(2) Договор при условията на ал. 1 може да бъде сключен и с ученик в средно училище или професионален колеж. Договорът се сключва с ученика, а ако е непълнолетен - и със съгласието на неговите родители или попечител.

(3) Подборът на студентите и учениците по ал. 1 и 2 се извършва по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 144. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) На военна служба въз основа на конкурс се приема и лице, завършило гражданско средно или висше училище. То преминава начална и специална военна подготовка във висше военно училище, в професионален колеж или в учебен център, освен в случаите, когато е било на военна служба.

(2) Условието и редът за провеждане на конкурсите, както и за придобиване и повишаване на военната квалификация на лицата по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Срокът на договора с лицата по ал. 1 не може да бъде по-кратък от 7 години за офицерите, 5 години за офицерските кандидати и сержантите(старшините) и три години за войниците(матросите).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

(5) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 145. (1) След завършване на обучение за нуждите на Министерството на отбраната с цел повишаване на квалификацията или придобиване на нова квалификация от военнослужещите сроковете по чл. 142, ал. 5, чл. 143, ал. 1 и чл. 144, ал. 3 се удължават след:

1. завършване на военна академия - с 5 години;

2. придобиване на образователна и научна степен "доктор" - с 5 години;

3. придобиване на образователно-квалификационна степен "магистър" по гражданска специалност - с 4 години;

4. придобиване на образователно-квалификационна степен "бакалавър" по гражданска специалност - с 3 години;

5. завършване на професионален колеж - с 5 години;

6. завършване на курс с продължителност, повече от 6 месеца - с 2 години.

(2) При виновно неизпълнение на задължението му по ал. 1 военнослужещият възстановява на Министерството на отбраната разходите за обучението, съответстващи на неизпълнението.

Раздел II.

Приемане, изпълнение и освобождаване от военна служба

Чл. 146. Приемането на военна служба, назначаването и освобождаването от длъжност и от военна служба, както и повишаването и понижаването на военнослужещите във военно звание се извършват:

1. на офицерите от висшия команден състав - с указ на президента на републиката по предложение на Министерския съвет; указът на президента се приподписва от министър-председателя; изпълнението на указа се възлага на министъра на отбраната;

2. на останалите офицери - със заповед на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица;

3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) на офицерските кандидати, на сержантите (старшините) и на войниците (матросите) - със заповед на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 147. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За приемане на военна

служба в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия кандидатът подава писмено заявление.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат необходимите документи за заемането на съответната длъжност, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При подаване на заявлението кандидатът прилага свидетелство за съдимост и подписва декларация за наличие на обстоятелствата по чл. 141, ал. 1, т. 5 - 7.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При приемане за обучение във висшите военни училища кандидатът прилага свидетелство за съдимост и подписва декларацията по ал. 3.

Чл. 148. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Договорите за военна служба се сключват с министъра на отбраната или с оповомощени от него длъжностни лица.

(2) Редът и допълнителните условия за сключване на договора за военна служба се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 148а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) При подписване на договора за военна служба военнослужещият подава декларация за имотното състояние и доходите си, декларация, че не членува в политическа партия, и декларация за липса на обстоятелства по чл. 188.

(2) При промяна на имотното състояние военнослужещите подават декларация в едномесечен срок от настъпването ѝ.

Чл. 149. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещият постъпва на служба по местоназначението си в 10-дневен срок от датата на сключване на договора за военна служба и полага военна клетва, което се удостоверява с подписване на клетвен лист и акт за встъпване в длъжност.

(2) Съдържанието на военната клетва е: "Заклевам се в името на Република България да служа честно на народа си, да спазвам Конституцията, законите на страната и уставите на въоръжените сили, да изпълнявам безпрекословно заповедите на своите командири и началници, храбро да защитавам целостта и независимостта на моята Родина и ако се наложи, да дам живота си за нея, за воинската чест и за славата на бойното знаме. Заклех се!"

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Ако по независещи от него причини военнослужещият не постъпи на служба или не положи клетва в срока по ал. 1, се определя нов срок за встъпване.

Чл. 150. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 151. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 152. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Ако военнослужещият не подаде декларациите по чл. 148а, ал. 1, не постъпи на служба или не положи клетва, правоотношението по изпълнение на военна служба се смята за невъзникнало, освен ако това се

дължи на независещи от него причини.

(2) Изпълнението на военната служба започва с полагането на военна клетва и встъпването в длъжност.

Чл. 153. Заемането на длъжности от военнослужещите, придобиването и повишаването на професионалната им квалификация, кариерното и кадровото развитие се осъществяват при зачитане на техните интереси и военната служба.

Чл. 154. (1) Военнослужещите се повишават във военно звание последователно.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

(3) Военнослужещите могат да бъдат повишавани във военно звание посмъртно еднократно с една степен.

(4) Условието и редът за повишаване във военно звание, минималният и максималният срок за престояване във военно звание и в длъжност се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 155. (1) Военнослужещите се понижават във военно звание по реда на неговото присвояване при условия, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Лишаването от военно звание се извършва само по съдебен ред.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военните звания "редник 1-ви клас" и "матрос 1-ви клас" не могат да бъдат отнемани.

Чл. 156. (1) Условието и редът за преназначаване и за освобождаване от длъжност на военнослужещите и за ротацията на старшите офицери се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) Ротацията е преминаване на старшите офицери през различни длъжности в едно или в различни управленски нива за придобиване на управленски опит.

Чл. 157. (1) Военнослужещите се атестират ежегодно с цел осигуряване на кариерното и кадровото им развитие.

(2) Атестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват личностните характеристики, постигането на предварително съгласувани професионални цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалните компетентности на военнослужещите.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Критериите, условията и редът за атестиране се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 158. (1) Военнослужещият може да бъде временно отстранен от длъжност при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Когато наказателното производство спрямо военнослужещия е прекратено, той е оправдан или е осъден за неумышлено престъпление от общ характер, военнослужещият се възстановява на длъжността. Времето на отстраняването се зачита за служебен стаж по този закон и се дължи обезщетение в размер на възнаграждението му за периода на отстраняването.

Чл. 159. (1) Командирът или началникът може да отстрани временно от служба военнослужещ, който се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните задължения или след употреба на алкохол или злоупотреба с наркотични вещества.

(2) Условието и редът за предотвратяване, контрол и установяване на годността за военна служба при употреба на алкохол и злоупотреба и/или зависимост от наркотични вещества се определят с наредба на министъра на отбраната.

Чл. 160. (1) Пределната възраст за военна служба е:

1. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г.) за войниците (матросите) - 45 години;

2. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за сержантите (старшините), офицерските кандидати и младшите офицери - 52 години;

3. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за офицерите със звание "майор" ("капитан III ранг") - 54 години;

4. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за офицерите със звание "подполковник" ("капитан II ранг") - 54 години;

5. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за офицерите със звание "полковник" ("капитан I ранг") - 56 години;

6. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за офицерите със звание "бригаден генерал" ("комодор") - 58 години;

7. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г.) за офицерите със звание "генерал-майор" ("контраадмирал") - 58 години;

8. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г.) за офицерите със звание "генерал-лейтенант" ("вицеадмирал") - 59 години;

9. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) за офицерите със звание "генерал" ("адмирал") - 62 години.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г.) Пределната възраст за офицерите с военно звание "полковник", които заемат длъжност, за която се изисква хабилитация, е 57 години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.03.2010 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г.) По решение на министъра на отбраната лицата, заемащи академичните длъжности "доцент" или "професор" могат да продължат да заемат длъжностите до навършване на 60 години.

Чл. 161. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба се прекратява:

1. на офицерите от висшия команден състав - със заповед на министъра на отбраната въз основа на указ на президента на републиката за освобождаване от военна служба по предложение на Министерския съвет;

2. на останалите офицери - със заповед на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица;

3. на офицерските кандидати, сержантите (старшините) и на войниците (матросите) - със заповед на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 162. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба се прекратява и военнослужещият се освобождава от военна служба, без която и да е от страните да дължи предизвестие:

1. по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в 30-дневен срок; в случай че тя не направи това, се смята, че предложението не е прието;

1а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) с изтичане на уговорения срок;

2. при навършване на пределна възраст от военнослужещия;

3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) при настъпила негодност за военна служба или психологична непригодност, установена от военномедицинските органи, съответно от органите по чл. 141, ал. 3.

4. при преминаване на платена изборна длъжност с изключение на случаите по чл. 187, ал. 3;

5. при отказ на военнослужещия да приеме предложената му длъжност по реда на чл. 206, ал. 3;

6. когато военнослужещият не се яви за заемане на длъжността в срока по чл. 172, ал. 2, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини;

7. със смъртта на военнослужещия.

Чл. 163. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба се прекратява и военнослужещият се освобождава от военна служба с писмено предизвестие от военнослужещия до министъра на отбраната, съответно до оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3.

(2) Срокът на предизвестие е три месеца и започва да тече от деня, следващ получаването на предизвестие. То може да бъде отеглено до изтичането му със съгласието на министъра на отбраната, съответно на оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3.

Чл. 164. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба може да се прекрати и военнослужещият да се освободи от военна служба, като министърът на отбраната, съответно оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3 отправят до военнослужещия 6-месечно предизвестие при:

1. организационно-щатни промени или при пълна или частична ликвидация въз основа на акт на Министерския съвет или при съкращаване числеността на въоръжените сили или на отделни техни формирования по решение на Народното събрание, освен ако в това решение е определен друг срок на предизвестие;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) промяна в изискванията за заемане на длъжността по Класификатора на длъжностите на военнослужещите в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, на които военнослужещият не отговаря;

3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) изтичане на максималния срок за престояване в старши офицерски звания и невъзможност на военнослужещия да се предложи длъжност, изискваща по-високо военно звание и съответстваща на образованието и професионалната му квалификация;

4. изтичане на максималния срок за престояване в длъжност и невъзможност да се предложи длъжност, съответстваща на образованието и на професионалната квалификация на военнослужещия;

5. придобиване право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване.

Чл. 165. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба се прекратява и военнослужещият се освобождава от военна служба без предизвестие:

1. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) при отпадане на основанието за приемане на военна служба по чл. 141, ал. 1, т. 6 с изключение на случаите по чл. 141, ал. 5;

2. когато след приемането на военна служба лицето не завърши обучението за придобиване на военна квалификация;

3. при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

4. от датата на регистриране на военнослужещия като кандидат за изборна длъжност от политическа партия или коалиция в избори за президент, вицепрезидент на Република България, народни представители, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници или кметове;

5. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) при установяване на несъвместимост по чл. 188;

6. (отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

7. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) при отказ за издаване, при отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация или при отказ на военнослужещия да подаде документи за проучване при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация;

8. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) при изтичане на максималния срок за престояване в старши офицерски звания и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, изискваща по-високо военно звание и съответстваща на образованието и професионалната му квалификация;

9. при изтичане на максималния срок за престояване в длъжност и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, съответстваща на неговите образование и професионална квалификация;

10. (отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

11. при установяване на конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, с влязъл в сила акт.

Чл. 166. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) (1) Ръководителят на служба "Военна информация" прекратява или предлага на министъра на отбраната прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба без предизвестие при:

1. неефективно изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие;

2. поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на етичния кодекс на служителите от службата.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилника по чл. 100, ал. 5.

Чл. 167. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В случаите по чл. 164, т. 1 и 2 в срока на предизвестие военнослужещите могат да кандидатстват за заемане на нова длъжност.

(2) Условията и редът за кандидатстване и за назначаване на длъжностите по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 168. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Страната, която има право да прекрати договора за военна служба с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестieto, като дължи на другата страна обезщетение в размер на brutното месечно възнаграждение за неспазения срок на предизвестieto.

Чл. 169. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите, придобили право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване, се освобождават от военна служба по тяхна молба от министъра на отбраната или от оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3.

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Договорът за военна служба се прекратява от датата на връчване на заповедта за освобождаване от военна служба, освен в случаите по:

1. член 162, т. 2 - от датата на навършване на пределната възраст;
2. член 162, т. 7 - от датата на смъртта.

(2) Заповедта за освобождаване от военна служба се връчва на военнoслужещия срещу подпис и се отбелязва датата на връчване. В случай че военнoслужещият откаже да подпише заповедта, отказът се удостоверява с подписа на двама свидетели, а при неявяване заповедта се изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

Чл. 171. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещите могат да обжалват заповедта за прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Обжалването на заповедта за прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба не спира нейното изпълнение.

(3) По производството по ал. 1 не се събират държавни такси.

Чл. 172. (1) При отмяна на освобождаването от съда военнoслужещият има право на обезщетение в размер на месечното му възнаграждение за времето, през което е останал без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата във възнагражденията.

(2) Когато заповедта за освобождаване бъде отменена, военнoслужещият се възстановява в двумесечен срок на предишната или на друга длъжност, която съответства на притежаваните от него военно звание и професионална квалификация, ако подаде писмено заявление до министъра на отбраната в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение.

Чл. 173. Военнoслужещият може да предявява искиове за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, които са му причинени при или по повод изпълнение на военната служба.

Чл. 174. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите носят униформа и отличителни знаци, определени със заповед на министъра на отбраната.

(2) Правилата за носене на униформа и отличителните знаци се определят с уставите на въоръжените сили.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Със заповедта по ал. 1 министърът на отбраната определя реда за носене на униформа и отличителни знаци от пенсионираните военнослужещи, ветераните от войните и военноинвалидите.

Чл. 175. (1) На всеки военнослужещ се съставя и води служебно дело.

(2) В служебното дело се отразяват факти и обстоятелства относно приемането и освобождаването от военна служба, кариерното и кадровото развитие, атестациите, поощренията и отличията, които е получил, наложените наказания, промените в квалификацията, както и други факти и обстоятелства, свързани с дейността му като военнослужещ.

(3) Служебните дела се съхраняват и ползват по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(4) Военнослужещият има право да се запознава със служебното си дело, както и да получава заверено копие от него при освобождаване от военна служба при спазване на Закона за защита на класифицираната информация.

Чл. 176. Неуредените в този раздел въпроси по организацията и реда за приемане, изпълнение и освобождаване от военна служба се уреждат с правилника за прилагане на закона и с уставите на въоръжените сили.

Раздел III. Статус на военнослужещите

Чл. 177. (1) Военнослужещите се ползват от защитата на държавата при изпълнението на служебните им задължения.

(2) Защитата на достойнството и честта на военнослужещия е задължение на държавните органи и на длъжностните лица на територията на Република България и извън нея.

Чл. 178. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите са длъжни да изпълняват уставите, нормативните и административните актове на органите за ръководство на отбраната, на длъжностните лица за управление на отбраната и на въоръжените сили, както и заповедите на командирите или началниците.

(2) Заповедите се издават във връзка със службата и при необходимост се придружават с указания за изпълнението им. Те не могат да накърняват личното достойнство на подчинените, нито да им налагат извършване на очевидно правонарушение.

Чл. 179. (1) Командирите и началниците носят отговорност за живота и здравето на военнослужещите при изпълнение на задълженията им по военна служба.

(2) По време на мирновременната военна служба на военнослужещите се осигуряват здравословни и безопасни условия за изпълнение на служебните им задължения.

(3) На военнослужещите могат да се възлагат задачи в условия на непосредствена опасност за здравето и живота им при условия и по ред, определени с уставите на въоръжените сили. В тези случаи се вземат мерки за ограничаване на опасните фактори.

(4) Командирите и началниците са длъжни да зачитат правата, да пазят честта и достойнството на подчинените си, да се грижат за тях и да изискват от тях добросъвестно, точно и в срок да изпълняват задълженията си.

Чл. 180. Статусът на военнослужещите, изпълняващи военна служба на територията на друга държава, се определя в съответствие с този закон, с приложимия международен договор и с правилата за използване на сила.

Чл. 181. Военнослужещите, които по време на военни действия са интернирани на територията на друга държава или са пленени, запазват статуса на военнослужещи по този закон.

Чл. 182. (1) Военнослужещите нямат право да членуват в политически партии, движения или коалиции с политически цели и да предприемат действия по служба, с които да нарушават политическата си неутралност.

(2) Военнослужещите не могат да извършват пропагандна и агитационна дейност в полза или във вреда на политически партии, движения или коалиции с политически цели, на синдикални организации и на кандидати за изборни длъжности.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите не могат да участват в събрания, митинги и манифестации на политически партии, движения или коалиции с политически цели, когато носят военна униформа.

(4) Военнослужещите не могат да бъдат задължавани да декларират своите политически, религиозни или идеологически убеждения във връзка със заемането или изпълнението на службата.

Чл. 183. (1) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите не могат да отказват изпълнение на служебните си задължения по религиозни, атеистични, политически и идеологически мотиви или да извършват религиозна или атеистична пропаганда, когато изпълняват задължения по служба.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Не се допуска създаване на религиозни, атеистични, политически и идеологически общности във военните формирования и обекти.

Чл. 184. Военнослужещите нямат право на стачка и на синдикални действия.

Чл. 185. Военнослужещите, които упражняват професия като лекари, лекари по дентална медицина, магистър-фармацевти, медицински сестри, акушерки и асоциирани медицински специалисти, могат да членуват в съответните съсловни организации.

Чл. 186. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В мирно време военнослужещите могат да се сдружават за осъществяване на дейности от взаимен интерес. Тези дейности се извършват извън служебно време и не могат да накърняват бойната готовност, подготовката, дисциплината, моралния дух на личния състав и да нарушават установения ред и

единоначалието в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия.

(2) Въпросите, свързани с отбранителната политика на държавата, военното строителство, подготовката, бойната готовност и мобилизацията на въоръжените сили, тяхното комплектуване с личен състав, въоръжение, техника и други имуществва не могат да бъдат предмет на дейност на сдруженията по ал. 1.

(3) Сдруженията могат да членуват в сродни международни организации.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Взаимоотношенията между сдруженията на военнослужещи и Министерството на отбраната се уреждат със споразумения.

Чл. 187. (1) Военнослужещият може да се кандидатира за президент, вицепрезидент на републиката, народен представител, член на Европейския парламент от Република България, общински съветник или кмет при условия, определени със закон.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещ, регистриран за кандидат за изборна длъжност от политическа партия или коалиция, се освобождава от военна служба след обявяване на регистрацията от съответната избирателна комисия.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещият, избран за президент, вицепрезидент на републиката, народен представител, член на Европейския парламент от Република България, общински съветник или кмет от независима листа, се смята в неплатен отпуск за времето на мандата и след прекратяване на пълномощията му се осигурява заемането на същата или друга длъжност в съответствие с притежаваното военно звание и квалификация.

Чл. 188. (1) Военнослужещият не може да изпълнява друга държавна служба освен в случаите, определени със закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Несъвместимост с военната служба в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия е налице, когато военнослужещият:

1. е в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол с друг военнослужещ като: съпруг, роднина по права линия без ограничения, по съребрена линия до втора степен включително или по сватовство до втора степен включително;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) е едноличен търговец, съдружник в търговско дружество, управител, търговски пълномощник, прокурист, търговски представител, търговски посредник, ликвидатор, синдик, член на управителни или контролни органи на търговско дружество или кооперация;

3. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) извършва търговска дейност или работи по трудово правоотношение;

4. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) работи по граждански договор, освен за извършване на преподавателска, научноизследователска, спортносъстезателна или друга творческа дейност;

5. е регистриран за кандидат на изборна длъжност от политическа партия или коалиция.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При установяване на несъвместимост по ал. 2, т. 1 на военнослужещия се предлага друга длъжност, съответстваща на притежаваното военно звание и квалификация. При отказ от негова страна да заеме предложената му длъжност или при невъзможност да му се предложи такава в едномесечен срок от установяване на несъвместимостта договорът за военна служба се прекратява по реда на чл. 165, т. 5.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Не се смята за търговска дейност по смисъла на ал. 2, т. 3 притежаването на акции, участието в кооперации със земеделски земи или гори и в жилищностроителни кооперации.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Несъвместимост със службата не е налице при участие в юридически лица с нестопанска цел.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещият подава декларация за обстоятелствата по ал. 1 и ал. 2, т. 1 - 4 в 7-дневен срок от възникването им. За обстоятелството по ал. 2, т. 5 декларацията се подава едновременно със заявлението за регистрация в съответната изборителна комисия.

Чл. 188а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещите са длъжни да декларират по реда на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси всеки частен интерес, който имат във връзка с функциите на структурата или военното формирование, в което изпълняват военната служба.

(2) Военнослужещите са длъжни да не участват при обсъждането, подготовката и вземането на решения, когато те или свързаните с тях лица са заинтересувани от съответното решение или когато имат със заинтересуваните лица отношения, пораждащи основателни съмнения в тяхната безпристрастност.

(3) В случаите по ал. 2 военнослужещите писмено уведомяват министъра на отбраната, съответно оправомощените от него длъжностни лица по чл. 146, т. 2 и 3.

(4) При наличие на обстоятелствата по ал. 1 военнослужещите се отстраняват от изпълнение на служебни задължения, свързани с възникналия конфликт на интереси по ал. 1.

Чл. 188б. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещите не могат да приемат или да улесняват приемането нито за себе си, нито за свързани с тях лица, на подаръци, дарения, пътувания, настаняване в хотел, оказване на гостоприемство, отстъпки от дължими плащания, преференциални заеми или други облаги или услуги, които водят до оказване на влияние върху изпълнението на служебните им задължения в полза на предлагания облагата или услугата.

(2) Военнослужещите не могат да ползват служебното си положение с цел придобиване на облаги за себе си или за свързани с тях лица, дори и когато получаването на облагите няма да окаже влияние върху изпълнението на служебните им задължения.

(3) Военнослужещите нямат право да дават или да предлагат подаръци или извършване на други услуги, които биха довели до оказване на влияние върху изпълнението на служебните задължения на приемащия.

(4) Приемането или предлагането на подаръци или облаги въз основа на служебно положение се смята за корупционна практика.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) Военнослужещите могат да приемат подаръци на стойност до 100 лв., еднократно през календарната година.

Чл. 189. (1) На военнослужещите се издават служебни карти, които удостоверяват служебния им статус при изпълнение на служебните им задължения.

(2) Служебната карта съдържа номер на картата, снимка, трите имена, мястото на раждане, единния граждански номер, военното звание, мястото на изпълнение на военната служба, кръвната група, срока на валидност и други данни.

(3) Данните по ал. 2 се изписват на български и на английски език.

(4) Редът за издаване, водене на отчет и унищожаване на служебната карта по ал. 1 се определя с акт на министъра на отбраната.

Чл. 190. Военнослужещите имат право да носят и да използват служебно оръжие по ред, определен с уставите на въоръжените сили.

Чл. 191. (1) В мирно време военнослужещите могат да използват служебното оръжие като крайна мярка при въоръжено нападение или при непосредствена заплаха с оръжие.

(2) Военнослужещите са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено използването на служебно оръжие, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(3) След използване на служебното оръжие в случаите по ал. 1 военнослужещите са длъжни да докладват писмено на непосредствения си командир или началник.

(4) Използването на служебното оръжие от военнослужещите, участващи в международни операции и мисии извън територията на страната, се урежда с правилата за използване на сила.

Чл. 192. (1) Военнослужещите жени се ползват от специалната закрила на жените по Кодекса на труда с изключение на правото на надомна работа и закрила при уволнение.

(2) Бременните военнослужещи жени и ползващите отпуск поради бременност и раждане се ползват и от специалната закрила по Кодекса на труда при уволнение.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В случая по ал. 2 отпускът поради бременност и раждане се ползва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Раздел IV.

Задължение за служебно време и задължение за разположение

Чл. 193. (1) Военнослужещите са длъжни по всяко време на денонощието да бъдат на разположение за изпълнение на задълженията си, свързани с военната служба.

(2) Задължението за разположение при въвеждане на степените на бойна готовност на въоръжените сили се определя с уставите на въоръжените сили.

(3) Когато са в отпуск, военнослужещите са длъжни да посочват точно местопребиваването си и при повикване да се явяват за изпълнение на служебните си задължения в определения от командира или началника срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона и с уставите на въоръжените сили.

Чл. 194. (1) Нормалната продължителност на служебното време на военнослужещите е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) Общата продължителност на служебното време на военнослужещия в денонощие не може да надвишава с повече от една втора нормалната дневна продължителност на служебното време.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В случаите на превишаване общата продължителност на служебното време по ал. 2 на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение по чл. 214, ал. 1, т. 3.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За изпълнение на службата през почивните дни на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение в размер 50 на сто, изчислено върху основното му възнаграждение, а за дните на официалните празници - допълнително възнаграждение в размер 100 на сто, изчислено върху основното му възнаграждение.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Алинеи 1 - 4 не се прилагат при военни учения, мероприятия и мобилизация, планирани с продължителност, по-голяма от едно денонощие, както и при дежурства по график при обявяване на извънредно положение, военно положение или положение на война.

(6) Времето за почивка на военнослужещите не се включва в продължителността на служебното време.

(7) Редът за разпределяне на служебното време и за неговото отчитане извън нормалната продължителност се определя с акт на министъра на отбраната.

Чл. 195. (1) Военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства при условия и по ред, определени с уставите на въоръжените сили и с други нормативни и административни актове, издадени от министъра на отбраната.

(2) Максималната продължителност на дежурството не може да превишава 24 часа, а общо за един месец - 168 часа.

(3) Времето за дежурство е служебно време.

Чл. 196. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В случаите, когато военнослужещият изпълнява дежурство по график, той получава допълнително възнаграждение по чл. 214, ал. 1, т. 1.

Раздел V. Почивки и отпуски

Чл. 197. (1) Военнослужещите имат право на:

1. основен платен годишен отпуск в размер 30 работни дни;
2. допълнителен платен годишен отпуск в размер един работен ден за всяка прослужена година, но не повече от 10 работни дни.

(2) Военнослужещите в определени области и дейности имат право на допълнителен платен годишен отпуск при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната. Този отпуск не се включва в размера на допълнителния отпуск по ал. 1.

(3) Военнослужещите имат право на допълнителен платен отпуск за кандидатстване и обучение във висши училища в размерите, определени в Кодекса на труда.

(4) Военнослужещите, освидетелствани като хронично болни, имат право на допълнителен платен отпуск до 5 работни дни годишно.

Чл. 198. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Командирите и началниците са длъжни да осигуряват на военнослужещите ползването на платения годишен отпуск в съответната календарна година. Отлагането на платения годишен отпуск за следващата календарна година се допуска по изключение, при невъзможност да се осигури ползването му през съответната календарна година.

(2) Командирите и началниците носят дисциплинарна отговорност, ако не осигуряват ползването на платения годишен отпуск на военнослужещите при условията по ал. 1.

Чл. 199. Забранява се компенсиране на отпуските с парично обезщетение освен при освобождаване от военна служба.

Чл. 200. (1) Военнослужещите имат право на отпуск за временна неработоспособност в размер, определен от военномедицинските експертни органи или от органите на експертизата на работоспособността.

(2) По време на отпуска по ал. 1 военнослужещите не могат да бъдат освобождавани от военна служба освен по взаимно съгласие на страните, при навършване на пределна възраст или при налагане на дисциплинарно наказание уволнение.

Чл. 201. (1) (Предишен текст на чл. 201 - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите имат право на платен отпуск в размер 7 календарни дни:

1. при сключване на граждански брак;
2. при раждане или осиновяване на дете в семейството;
3. при тежко заболяване или смърт на съпруга (съпруг), дете, родител или други роднини по права линия, брат, сестра и родител на другия съпруг;
4. когато семейството му е пострадало от бедствие, авария или друго извънредно обстоятелство;
5. при преместване на служба в друго населено място.

(2) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Отпускът по ал. 1 не се включва в другите отпуски, определени с този закон.

Чл. 202. (1) Военнослужещите имат право на отпуск, когато:

1. са призовани в съд или в други органи като страна, свидетел или вещо лице;
2. са кръводарители - за деня на прегледа и кръводаряването, както и два дни след него;
3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) участват в заседания като съдебни заседатели.

(2) Отпускът по ал. 1 не се включва в другите отпуски, определени с този закон.

Чл. 202а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) След завръщане от операция или мисия извън територията на страната военнослужещият и членовете на неговото семейство имат право на 7-дневна безплатна почивка в почивните бази на Министерството на отбраната или на 7-дневно безплатно възстановяване в болниците за долекуване, продължително лечение и рехабилитация във Военномедицинската академия. За времето на почивката и възстановяването на военнослужещия се разрешава допълнителен платен отпуск, а на съпругата (съпруга) работодателят или органът по назначаването разрешава ползването на платен отпуск.

(2) Необходимите средства по ал. 1 за безплатната почивка и възстановяване се планират по бюджета на операцията или мисията.

Чл. 203. (1) Военнослужещите жени имат право на отпуск поради бременност, раждане и

осиновяване, за отглеждане на дете, за кърмене на дете, за гледане на болно дете и на допълнителен отпуск за две и повече живи деца в размерите и при условията на Кодекса на труда.

(2) Военнослужещите мъже могат да ползват отпуск за отглеждане на дете в случаите по ал. 1 при смърт или тежко заболяване на майката.

Чл. 204. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За времето на платения си годишен отпуск военнослужещите получават брутно месечно възнаграждение, което включва основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения с постоянен характер към момента на започване ползването на отпуска.

Чл. 205. (1) Военнослужещите имат право на неплатен отпуск до 30 работни дни в една година, който се разрешава от съответния командир или началник при важни лични или семейни нужди и ако интересите на службата позволяват това.

(2) Военнослужещите имат право и на неплатен отпуск до 6 месеца, който може да се ползва веднъж през целия срок на службата и се разрешава от министъра на отбраната, при условие че имат не по-малко от 10 години служба във въоръжените сили.

(3) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статуса си, а времето на отпуска се зачита за служебен стаж по този закон.

(4) Неплатен отпуск може да се ползва, след като е ползван полагащият се платен отпуск.

Чл. 206. (1) Военнослужещите могат с разрешение на министъра на отбраната да кандидатстват за заемане на длъжности по срочен договор в международни правителствени организации в областта на отбраната и сигурността, в които Република България членува.

(2) За времето на изпълнение на договора по ал. 1 военнослужещите се назначават във временен задграничен щат и се смятат в неплатен отпуск.

(3) След изтичането на срока на договора по ал. 1 на военнослужещите се предлага длъжност, съответстваща на притежаваното военно звание и квалификация.

(4) Военнослужещите могат да кандидатстват отново за заемане на длъжности по ал. 1, ако са изминали не по-малко от 5 години от прекратяването на предходния договор и през този период са изпълнявали военна служба на територията на страната или в операции и мисии извън нея.

(5) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статуса си, като времето на отпуска се зачита за стаж от трета категория.

Чл. 207. (1) Отпуските се ползват след писмено разрешение от съответния командир или началник.

(2) Отпуските за временна неработоспособност, за бременност, за раждане и осиновяване на дете се ползват след представяне на болничен лист и след уведомяване на съответния командир или началник.

(3) Когато през време на ползването на платения годишен отпуск на военнослужещия бъде разрешен друг вид платен отпуск, ползването на платения годишен отпуск се прекъсва по негово искане и остатъкът се ползва допълнително.

Чл. 208. Редът за разрешаване и ползване на отпуск, за неговото отлагане и прекъсване се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 209. На военнослужещите в мирно време задължително в денонощието се осигурява почивка за хранене през служебното им време.

Чл. 210. Военнослужещите имат право на минимална непрекъсната междуседмична почивка с продължителност 48 часа. Когато почивката не може да се ползва поради служебни причини, на военнослужещите се предоставя съответна почивка във време, определено от командира или началника.

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на отбраната може да обявява празнични дни за военнослужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и извън обявените в Кодекса на труда.

Раздел VI.

Възнаграждения, здравно и социално осигуряване на военнослужещите

Чл. 212. (1) Военнослужещите имат право на основно месечно възнаграждение в съответствие с присвоеното им военно звание и степента в обхвата на военното звание.

(2) Размерите на основното месечно възнаграждение по ал. 1 се определят с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(3) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност се определя ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за офицери - не по-малко от 2,2;
2. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) за офицерски кандидати и сержанти - не по-малко от 1,75;
3. за войници (матроси) - не по-малко от 1,6.

Чл. 213. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) На военнослужещите се изплаща допълнително възнаграждение за продължителна служба върху основното месечно възнаграждение в размер 2 на сто за всяка прослужена година на военна служба, но не повече от 40 на сто.

Чл. 214. (1) На военнослужещите се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. специфични условия при изпълнение на военната служба;
2. рискове за живота и здравето, които не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;
3. изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време;
4. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) образователна и научна степен "доктор" или научна степен "доктор на науките", изискващи се за длъжността, която заемат;

5. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) постигнати високи резултати в служебната дейност;

6. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1 - 5 се определят при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

(4) За военнослужещите от служба "Военна полиция" и служба "Военна информация" допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1, 2 и 5 се изплащат при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната по предложение на ръководителя на съответната служба.

(5) На военнослужещите от Военномедицинската академия се изплащат и възнаграждения за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Чл. 215. (1) Военнослужещите имат право на допълнително възнаграждение за заместване на отсъстващ повече от 30 работни дни военнослужещ.

(2) Заместването по ал. 1 се извършва със заповед на командира или началника, който има право да назначава на длъжността на отсъстващия.

(3) За времето на заместването военнослужещият продължава да изпълнява задълженията на основната си длъжност.

(4) Срокът на заместването не може да бъде по-дълъг от една година.

(5) Размерът на допълнителното възнаграждение по ал. 1 е 25 на сто от основното месечно възнаграждение на замествания.

(6) Възнаграждението по ал. 1 не се изплаща на военнослужещите, които по длъжност са заместници на отсъстващия или заместват подчинените им служители.

Чл. 216. (1) Военнослужещите имат право на допълнително възнаграждение при временно изпълнение на задълженията на вакантна длъжност в размер 25 на сто от основното възнаграждение за вакантната длъжност.

(2) Назначаването се извършва от командира или началника, който има правомощия да назначава на вакантната длъжност.

(3) Срокът по ал. 1 не може да бъде по-дълъг от една година.

Чл. 217. Военнослужещият няма право на възнаграждение за времето, през което се намира в отклонение от военна служба или е отстранен от длъжност.

Чл. 218. (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Брутното месечно възнаграждение на военнослужещите се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения с постоянен и непостоянен характер.

Чл. 219. При командироване военнослужещите получават освен брутното си възнаграждение пътни, дневни и квартирни пари при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 220. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Задължителното социално и здравно осигуряване на военнослужещите са за сметка на държавния бюджет.

Чл. 221. Медицинската помощ, военномедицинската експертиза и профилактиката на заболяванията на военнослужещите, които се осъществяват от Военномедицинската академия, са за сметка на бюджета на Министерството на отбраната в частта му за Военномедицинската академия.

Чл. 222. Трудът на военнослужещите при пенсиониране се зачита за първа категория.

Чл. 223. (1) Военнослужещите се застраховат задължително срещу смърт и неработоспособност в резултат на злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, за сметка на държавния бюджет.

(2) Задължителното застраховане не е пречка за сключване на други застрахователни договори от заинтересованите.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на отбраната съгласувано с министъра на финансите определя длъжностите за военнослужещи, които задължително се застраховат за гражданска отговорност за сметка на държавния бюджет.

Раздел VII. Материално осигуряване на военнослужещите

Чл. 224. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) На военнослужещите се осигуряват:

1. униформено облекло или левовата му равностойност;
2. порционни пари;
3. безплатна храна и ободряващи напитки при носене на дежурства, при занятия, учения, тренировки и лагери и при извършване на дейности със специфичен характер;
4. лични предпазни средства, специално и работно облекло и друго вещчево имущество и снаряжение.

(2) Доволствията по ал. 1 не се облагат с данъци и се осигуряват в размери, по норми, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 225. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 226. Пътуването на военнослужещите и техните семейства при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната веднъж в годината е за сметка на Министерството на отбраната. Условията, редът за изплащането на средствата и конкретният им размер се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Министърът на

отбраната може да създава социални кухни, домове за пенсионирани военнослужещи, ветерани и военноинвалиди, военни клубове, центрове към тях, както и други звена.

(2) Организацията и дейността на структурите и звената по ал. 1 се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226б. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Министерството на отбраната създава жилищен фонд за задоволяване жилищните нужди на военнослужещите, състоящ се от изградени със собствени средства, наети или придобити служебни жилища, ателиета и гаражи.

(2) Условието и редът за ползване на имотите по ал. 1 се определят с акт на министъра на отбраната.

(3) Военнослужещите заплащат наем за ползването от тях жилища, ателиета и гаражи при условията и по реда на глава четвърта от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 78 от 2006 г.; изм., бр. 26 и 51 от 2007 г., бр. 64, 80 и 91 от 2008 г. и бр. 7, 25, 62 и 93 от 2009 г.), както и наем за предоставените движими вещи.

Чл. 226в. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) На военнослужещите, на които Министерството на отбраната не може да предложи жилище и които живеят при условията на свободно договаряне, се изплащат компенсационни суми при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Компенсационни суми не се изплащат, ако военнослужещият писмено е отказал предложено му от фонда на министерството жилище.

Чл. 226г. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия, както и членовете на техните семейства ползват лечебните, санаториалните и профилактичните заведения, военните клубове, почивната и спортната база към министерството при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Част от разходите за осигуряване на отдиха и възстановяване здравето на военнослужещите и членовете на техните семейства могат да се извършат в рамките на предвидените в бюджета на Министерството на отбраната средства за социално-битово и културно обслужване за съответната година при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226д. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) За осигуряване на успешен преход в гражданската сфера на освобождаваните от военна служба в Министерството на отбраната се изгражда и поддържа система за адаптация чрез:

1. професионално ориентиране;
2. мотивационна подготовка;
3. квалификационни курсове;
4. подготовка за започване на самостоятелна стопанска дейност;
5. съдействие за устройване на работа;
6. информироване за възможностите по т. 1 - 5.

(2) Финансирането на дейностите по ал. 1 се разпределя, както следва:

1. по т. 3 - 70 на сто за сметка на бюджета на Министерството на отбраната и 30 на сто за

сметка на военнослужещия;

2. по т. 1, 2, 4 - 6 - за сметка на бюджета на Министерството на отбраната.

(3) Условието и редът за осъществяване на дейностите по ал. 1 се определят с наредба на министъра на отбраната.

Чл. 226е. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) При освобождаване от военна служба, с изключение на освобождаване поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение", военнослужещите могат да се ползват от правата по чл. 226д, ал. 1, т. 1, 2, 4 - 6.

(2) Подлежащите на освобождаване от военна служба на основание чл. 162, т. 2, чл. 164 и 169, както и станалите негодни за военна служба при или по повод изпълнение на служебните си задължения имат право еднократно и на квалификационен курс.

(3) Продължителността на квалификационните курсове е до 6 месеца.

(4) За времето на обучението по ал. 3 на военнослужещите се осигурява допълнителен платен отпуск.

Чл. 226ж. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Пенсионирани военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните от войните, както и членовете на техните семейства ползват лечебните заведения, санаториумите и профилактичните заведения, почивната и спортната база и военните клубове към Министерството на отбраната при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Пенсионирани военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните от войните могат да ползват безплатно социалните кухни към Министерството на отбраната.

(3) Лицата по ал. 2 могат да ползват домовете за пенсионирани военнослужещи, а ветераните от войните и военноинвалидите - домовете за ветерани и военноинвалиди, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226з. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия, както и пенсионирани военнослужещи, ветераните от войните, военноинвалидите и военнопострадалите, изпаднали в тежко материално положение, могат да бъдат подпомагани с парични средства при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

Чл. 226и. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Децата на загинали при или по повод изпълнение на службата военнослужещи и преживелият техен родител имат правата по чл. 226г.

(2) За времето на обучението на децата по ал. 1 в основни, средни училища и в редовна форма на обучение във висшите училища в страната до навършване на 26-годишна възраст Министерството на отбраната им осигурява стипендия при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226к. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Разноските по погребението на починал военнослужещ са за сметка на Министерството на отбраната. Със съгласието на

близките на военнослужещия се отдават военни почести.

Чл. 226л. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Преживелият съпруг (съпруга), децата и родителите на загинал при или по повод изпълнение на службата военнослужещ имат право на безплатна медицинска и психологична помощ по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 226м. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Министърът на отбраната може да подпомага военно-патриотични съюзи, неправителствени организации със сфера на дейност в сигурността и отбраната, сдружения на военнослужещи, резервисти, ветерани от войните, военноинвалиди и военнопострадали, създадени като юридически лица за осъществяване на общественополезна дейност, като им оказва финансова или материална помощ.

(2) Министърът на отбраната може да предоставя на съюзите, организациите и сдруженията по ал. 1 за ползване по предназначение имоти в управление на Министерството на отбраната за осъществяване на тяхната дейност при условията и по реда на Закона за държавната собственост.

Раздел VIII.

Обезщетения на военнослужещите

Чл. 227. (1) При освобождаване от военна служба военнослужещите имат право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

(2) При последващо освобождаване от военна служба от размера на дължимото обезщетение се приспадат толкова брутни месечни възнаграждения, колкото са получени по ал. 1.

(3) Когато военнослужещият е прослужил 10 и повече години и е освободен като негоден за военна служба поради заболяване или увреждане при или по повод изпълнение на военната служба, размерът на еднократното парично обезщетение по ал. 1 не може да бъде по-малък от 15 брутни месечни възнаграждения.

(4) В случаите по ал. 3, когато прослуженото време е по-малко от 10 години, военнослужещият има право на еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) При освобождаване от военна служба след прослужени 10 и повече години военнослужещите имат право на еднократно парично доволствие по чл. 224, ал. 1, т. 1.

(6) Алинеи 1 и 5 не се прилагат при дисциплинарно уволнение.

(7) При смърт на военнослужещ обезщетенията по ал. 1 - 6 се изплащат общо на наследниците му.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Обезщетенията по ал. 1 - 7 не се облагат с данъци.

Чл. 228. (1) За определяне размера на еднократното парично обезщетение при освобождаване от военна служба се вземат предвид прослужените години без приравнения трудов и служебен стаж.

(2) При освобождаване от военна служба поради пенсиониране, на прослужилите последните 13 години и 4 месеца като военнослужещи, размерът на обезщетението се определя от сбора на:

1. прослужените години на военна служба;
2. годините на приравнения трудов и служебен стаж към първа категория труд.

Чл. 229. (1) При преместване на служба в друго населено място на военнослужещия и на всеки член от семейството му се изплаща еднократно обезщетение при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Транспортните разходи за преместването са за сметка на Министерството на отбраната.

Чл. 230. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) На съпругите (съпрузите) на военнослужещите, които са ги последвали при преместването им в друго населено място и поради това са прекратили трудовите или служебните си правоотношения, се изплаща обезщетение в размер, определен ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България.

(2) Обезщетението по ал. 1 се изплаща от Националния осигурителен институт за сметка на държавния бюджет за периода, през който лицата са останали без работа, но не повече от 12 месеца, ако са се регистрирали в съответното териториално поделение на Агенцията по заетостта в едномесечен срок от преместването.

(3) Времето, през което се получава обезщетението, се зачита за трудов или служебен стаж в зависимост от характера на прекратеното правоотношение по ал. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Обезщетението по ал. 1 се изплаща при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 231. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) На безработните съпруги (съпрузи) на военнослужещите, участващи в международни операции и мисии, се изплаща обезщетение в размер, определен ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България за периода на операцията или мисията.

(2) Обезщетението по ал. 1 се изплаща от Националния осигурителен институт за сметка на държавния бюджет при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Децата до 26-годишна възраст на военнослужещите, участващи в международни операции и мисии, които учат в основни и средни училища, в редовна форма на обучение във висшите училища в страната и в чужбина, имат право на стипендия за периода на операцията или мисията. Размерът на стипендията се определя с акт на министъра на отбраната, а необходимите средства се предвиждат по бюджета на операцията или мисията и се изплащат от Министерството на отбраната.

Чл. 232. При съкращения на числеността на въоръжените сили по решение на Народното събрание обезщетенията, които се изплащат на военнослужещите, се определят с акта за съкращение независимо от дължимите по този закон.

Чл. 233. (1) На военнослужещите се изплаща еднократно парично обезщетение в размер

10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда, причинени при или по повод изпълнение на военната служба.

(2) На съпругата (съпруга), децата и родителите на военнотружещ, загинал при или по повод изпълнение на служебните задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ. Получаването на обезщетението не се смята за приемане на наследство.

(3) Обезщетенията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци.

(4) Обезщетение по ал. 1 и 2 не се изплаща, ако телесната повреда или смъртта са настъпили по време на отпуск, при самоволно отклонение от военна служба или при умишлено причиняване на увреждането или смъртта.

(5) Лицата по ал. 1 и 2 могат да търсят обезщетение и по общия исков ред. В този случай се дължи разликата между присъдената сума и полученото общо като обезщетение от Министерството на отбраната и от застрахователя.

(6) Дължимото обезщетение се намалява, ако пострадалият е допринесъл за увреждането.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За изплатеното обезщетение Министерството на отбраната има право на иск срещу лицето, което виновно е причинило увреждането или смъртта, или може да поиска издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс срещу това лице, когато вината му е установена с влязла в сила присъда.

Чл. 234. (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Обезщетенията на военнотружещите по този закон се определят на базата на брутното месечно възнаграждение, дължимо към датата на освобождаването от военна служба, на преместването, на увреждането или на смъртта на военнотружещия, което включва:

1. основното месечно възнаграждение;

2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) допълнителни месечни възнаграждения за продължителна служба, за специфични условия при изпълнение на военната служба с постоянен характер и за образователна и научна степен "доктор" или за научна степен "доктор на науките".

Чл. 235. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) На военнотружещите се изплащат възнаграждения и обезщетения по този закон при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 236. Военнотружещите не дължат сумите, които са получили добросъвестно. Виновните длъжностни лица, които са наредили или допуснали неоснователното изплащане на суми, носят имуществена отговорност.

Чл. 237. (1) Без съгласието на военнотружещите не могат да се правят удържки от възнагражденията им освен за:

1. получени аванси;

2. надвзети суми вследствие на технически грешки;

3. данъци, които по специални закони могат да се удържат от заплатата;

4. запори, наложени по съдебен ред;

5. удържки за наложена ограничена имуществена отговорност.

(2) Общият размер на месечните удържки по ал. 1 не може да надвишава размера, установен от Гражданския процесуален кодекс.

Раздел IX. Обучение и професионална квалификация

Чл. 238. (1) Военнослужещите могат да кандидатстват и да учат във военно или гражданско висше училище и докторантура в България и в чужбина при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Войниците (матросите) и сержантите (старшините) могат да кандидатстват и да учат във военно или гражданско висше училище и в професионални колежи след прослужване на три години военна служба при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 239. (1) Начална и специална военна подготовка на войниците (матросите) и на резервистите се провежда в учебни центрове.

(2) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) В учебните центрове по ал. 1 могат да се обучават и войници (матроси) за присвояване на първо сержантско (старшинско) звание.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Войниците (матросите) и резервистите не заплащат такса за обучение в центрoвете.

Раздел X. Награди и отличия

Чл. 240. (1) За високи постижения в службата и за заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице с отличия и награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За особени заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с поименно лично оръжие, което се регистрира по установения ред.

(3) За съществен принос и заслуги към отбраната на страната български и чуждестранни граждани могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с отличия и предметни награди.

(4) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Пенсионираниите военнослужещи, ветераните от войните и военноинвалидите могат да бъдат награждавани с отличия и награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(5) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Левовата равностойност на наградите по ал. 1 - 4 не се облага с данък.

Раздел XI. Дисциплинарна отговорност

Чл. 241. Виновното неизпълнение на служебните задължения от военнослужещите е нарушение на военната дисциплина.

Чл. 242. Нарушения на военната дисциплина са:

1. неизпълнение на задължение по военната служба;
2. нарушаване на правилата за подчиненост;
3. нарушаване на правилата за военната вежливост и отдаването на чест;
4. злоупотреба със служебното положение;
5. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства;
6. превишаване на предоставената дисциплинарна власт;
7. нарушаване на правилата за защита на класифицирана информация;
8. самоволно отклонение от военна служба.

Чл. 243. (1) Нарушителят на военната дисциплина се наказва с дисциплинарните наказания по този закон независимо от предвидената имуществена, административнонаказателна или наказателна отговорност.

(2) За едно и също нарушение на военната дисциплина може да се наложи само едно дисциплинарно наказание.

Чл. 244. Дисциплинарните наказания са:

1. забележка;
2. мъмрене;
3. строго мъмрене;
4. предупреждение за понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година;
5. понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година;
6. предупреждение за уволнение;
7. уволнение.

Чл. 245. (1) Дисциплинарното наказание уволнение се налага задължително в следните случаи:

1. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да заема държавна длъжност или да упражнява професията или дейността;
2. нарушаване забраните по чл. 182 и 184;
3. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) неподаване на декларация по чл. 188, ал. 6;
4. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) системни нарушения на правилата за защита на класифицираната информация, довели до нерегламентиран достъп по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация;
5. неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни;
6. злоупотреба със служебното положение;
7. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства, когато са причинени значителни вреди на държавата;
8. явяване на военнослужещия в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения, причинено от употреба на алкохол или от злоупотреба с наркотични вещества;

9. когато по вина на военнослужещия настъпи смърт или тежка телесна повреда на негов подчинен военнослужещ.

(2) Дисциплинарното наказание уволнение може да се наложи и при други тежки нарушения на военната дисциплина.

(3) В случаите на временно отстраняване от длъжност по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, когато военнослужещият е осъден за извършено умишлено престъпление от общ характер, дисциплинарното наказание уволнение се налага от датата на отстраняването.

Чл. 246. (1) Дисциплинарните нарушения се установяват от преките командири или началници на нарушителите.

(2) Когато на военнослужещия се налага дисциплинарно наказание уволнение, съответният командир или началник назначава извършване на служебна проверка за събиране на доказателства за извършеното нарушение, изслушва нарушителя или приема писмените му обяснения. Материалите от служебната проверка се изпращат на наказващия орган.

(3) Извършването на служебна проверка по ал. 2 не е задължително, ако нарушението е установено с финансова ревизия, с вътрешноведомствена проверка или с влязла в сила осъдителна присъда.

(4) Командирът или началникът е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша военнослужещия или да приеме писмените му обяснения, освен когато по вина на военнослужещия той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

Чл. 247. При определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и поведението на военнослужещия до извършване на нарушението.

Чл. 248. Дисциплинарните наказания се налагат от длъжностните лица, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 249. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Дисциплинарните наказания забележка, мъмрене и строго мъмрене се налагат в срок до 10 денонощия от установяване на нарушението, но не по-късно от 3 месеца от извършването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Другите дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от установяване на нарушението, но не по-късно от 6 месеца от извършването му.

(3) Дисциплинарното нарушение се смята за установено от момента на узнаването му от дисциплинарнонаказващия орган.

(4) Сроковете по ал. 1 и 2 спират да текат, докато военнослужещият е в отпуск, по отношение на него е взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест или е отстранен от длъжност, както и до приключването на образувано производство за осъществяване на наказателна или административнонаказателна отговорност.

Чл. 250. (1) Заповедта за дисциплинарно наказание се връчва на военнослужещия срещу подпис и се отбелязва датата на връчване. При невъзможност заповедта да бъде връчена лично на военнослужещия наказващият орган я изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с

обратна разписка.

(2) Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание подлежи на изпълнение от деня на връчването ѝ на военнослужещия или от деня на нейното получаване, когато е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка.

Чл. 251. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 252. Редът за провеждане на дисциплинарното производство, за налагане, изпълнение и заличаване на дисциплинарните наказания се определя с правилника за прилагане на закона.

Раздел XII. Имуществена отговорност

Чл. 253. (1) Военнослужещите отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения.

(2) За вреди, причинени умишлено или в резултат на престъпление или причинени не при или по повод изпълнение на служебните задължения, отговорността се определя в съответствие с гражданския закон.

(3) Имуществената отговорност на военнослужещите се прилага независимо от дисциплинарната, административнонаказателната и наказателната отговорност за същото деяние.

(4) Военнослужещият не отговаря имуществено за вредите, които са настъпили в резултат на военна или друга рискова дейност, свързана с изпълнението на служебните му задължения.

(5) За изплатеното обезщетение за вреди, причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на военнослужещи, Министерството на отбраната има право на иск срещу виновно причинилите вредите военнослужещи при условията на ал. 1 или 2.

Чл. 254. (1) Военнослужещият отговаря за претърпените вреди, но не и за пропуснатите ползи.

(2) Размерът на вредите се определя към деня на настъпването им, а ако това не може да се установи - към деня на откриването им.

Чл. 255. (1) За вреди, причинени по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните задължения, военнослужещият отговаря в размера на вредите, но не повече от три брутни месечни възнаграждения, изчислени към размера на възнаграждението, получено към датата на установяване на вредата.

(2) Имуществената отговорност по ал. 1 не може да се търси, когато от деня на причиняване на вредите са изтекли повече от три години.

Чл. 256. (1) Военнослужещ, на когото е възложено като служебно задължение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности, отговаря:

1. в размера на вредите, но не повече от трикратния размер на брутното месечно

възнаграждение;

2. за липса - в пълен размер заедно със законната лихва от деня на причиняването на вредата, а ако това не може да се установи - от деня на откриване на липсата.

(2) Лицата, които са получили нещо без основание от причинителя на вредите или са се възползвали от увреждането по ал. 1, т. 1, дължат солидарно с причинителя на вредите връщане на полученото до размера на обогатяването. Лицата дължат връщане и на полученото по дарение от причинителя на вредата, когато дарението е със средства, извлечени от причинената вреда.

(3) Отговорността по ал. 1, т. 2 се погасява с изтичане на 10-годишна давност от деня на причиняването на вредата.

Чл. 257. Когато вредите са причинени от няколко лица, те отговарят:

1. в случаите на ограничена имуществена отговорност - съобразно участието на всеки в причиняването на вредата, а когато то не може да бъде установено - пропорционално на брутно месечно възнаграждение; сборът на дължимите обезщетения не може да надвишава размера на вредите;

2. в случаите на пълна имуществена отговорност - солидарно.

Чл. 258. (1) В случаите на ограничена имуществена отговорност командирът или началникът определя със заповед основанието и размера на отговорността. Когато вредите са причинени от командир или началник, заповедта се издава от съответния висшестоящ командир или началник.

(2) Заповедта се издава в едномесечен срок от откриването на вредите, но не по-късно от три години от причиняването им, а когато вредите са причинени при изпълнение на ръководни функции или при извършване на отчетническа дейност - в тримесечен срок от откриването им, но не по-късно от 5 години от тяхното причиняване. Тези срокове не текат, ако е образувано производство за осъществяване на пълна имуществена отговорност, докато производството е висящо.

(3) Ако военнослужещият в едномесечен срок от връчването на заповедта писмено оспори основанието или размера на отговорността, Министерството на отбраната може да предяви срещу него иск пред съда.

(4) Дължимата сума се удържа от възнаграждението на военнослужещия и/или от полагащите му се обезщетения при освобождаване от военна служба в размер, определен в Гражданския процесуален кодекс.

(5) Ограничената имуществена отговорност може да бъде осъществена и от компетентните органи по Закона за държавната финансова инспекция, ако вредите са установени по реда на същия закон.

Чл. 259. (1) Пълната имуществена отговорност се осъществява по съдебен ред. Военнослужещият може да внесе доброволно сумата преди съдебното производство.

(2) Исковете за пълна имуществена отговорност по ал. 1 се погасяват с 10-годишен давностен срок, който започва да тече от деня на причиняването на вредата. В тези случаи давността се прекъсва и с акт, съставен от контролен орган, от деня на връчването му на военнослужещия.

Чл. 260. (1) Военнослужещите, освободени от военна служба на основание чл. 163, 165 и

166 преди изтичането на първоначалния срок на военната служба по чл. 142, ал. 5, чл. 143, ал. 1 и чл. 144, ал. 3 и на удължения срок по чл. 145, ал. 1, дължат възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Курсантите, отстранени от обучение по реда, определен с правилниците на висшите военни училища, или напуснали по собствено желание по време на обучението, възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани.

(3) Кадетите, отстранени от обучение по реда, определен с правилниците на професионалните колежи, или напуснали по собствено желание по време на обучението, възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани.

(4) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Министърът на отбраната определя реда и начина за изчисляване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Сумата по ал. 1 и 3 се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи.

(6) (Нова - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) В случай че сумата по ал. 1 и 3 не може да се събере по реда на ал. 5, както и в случаите по ал. 2 вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги или документ, установяващ размера на вземането, издаден по реда на ал. 4.

Раздел XIII.

Отговорност на държавата за вреди, причинени от военнослужещия

Чл. 261. (1) Държавата отговаря за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, причинени по небрежност от военнослужещ при или по повод изпълнение на службата му, когато причиняването не е в резултат на престъпление.

(2) За изплатеното обезщетение виновният военнослужещ отговаря по правилата на чл. 253.

(3) За вреди, причинени от военнослужещ на трети лица извън случаите по ал. 1, се прилага общият ред.

Раздел XIV.

Военна служба във военните съдилища и прокуратури

Чл. 262. (1) Военната служба във военните съдилища и военните прокуратури се изпълнява при условия и по ред, определени с този закон и със Закона за съдебната власт.

(2) Военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се приемат и освобождават от военна служба след решение на Висшия съдебен съвет за назначаването и освобождаването им като съдии, прокурори и следователи съгласно Закона за съдебната власт. В изпълнение на решението административният ръководител на съответния съд или прокуратура издава заповед за приемане и освобождаване от военна служба съгласувано с министъра на отбраната. За военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури не се прилага изискването на чл. 141, ал. 1, т. 2.

(3) Административният ръководител на съответния съд или прокуратура присвоява военно звание, повишава в по-горно, съответно понижава във военно звание военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури при условията, определени с този закон и с

правилника за прилагането му, съгласувано с министъра на отбраната.

(4) Правата по ал. 3 по отношение на административните ръководители на военните съдилища и военните прокуратури се упражняват от ръководителите на по-горните съдилища и прокуратури.

(5) Назначаването и освобождаването от длъжност и от военна служба на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури, които са висш команден състав, както и удостояването им с висши военни звания, повишаването и понижаването им във военно звание се извършват с указ на президента на републиката по предложение на Министерския съвет. Указът се приподписва от министър-председателя. Изпълнението на указа се възлага на административния ръководител на съответния съд или прокуратура.

(6) Униформата и отличителните знаци на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се утвърждават от Висшия съдебен съвет по предложение на председателя на Върховния касационен съд и на главния прокурор на Република България съгласувано с министъра на отбраната.

(7) Военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури получават за сметка на бюджета на съдебната власт:

1. основни и допълнителни месечни възнаграждения, определени от Висшия съдебен съвет;

2. материално осигуряване и обезщетения по този закон, ако Законът за съдебната власт не предвижда друго.

(8) За неуредените от Закона за съдебната власт въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон.

Глава осма.

РЕЗЕРВ НА ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ. ВОЕНЕН ОТЧЕТ НА ГРАЖДАНИТЕ

Чл. 263. (1) За увеличаване на отбранителните способности на въоръжените сили в мирно и военно време функционира резерв на въоръжените сили.

(2) Резервът на въоръжените сили са определените с този закон човешки ресурси и техника.

(3) Числеността на резерва от човешки ресурси по ал. 2 се определя с акт на Министерския съвет.

Чл. 264. (1) Резервът от човешки ресурси на въоръжените сили е постоянен и мобилизационен, формира се съгласно организационната структура на въоръжените сили и подлежи на военен отчет.

(2) На лицата от постоянния и от мобилизационния резерв се присвояват и отнемат военни звания. Те се повишават във военни звания последователно при условия и по ред, определени с правилника за резерва на въоръжените сили.

(3) Резервът от техника е техниката, която се води на военен отчет и има мобилизационно назначение.

Чл. 265. (1) Постоянният резерв е предназначен за докомплектуване на военните формирования в мирно време.

(2) Мобилизационният резерв от човешки ресурси е предназначен за комплектуване на

въоръжените сили по време на мобилизация и включва годните за служба във въоръжените сили български граждани, които имат военна подготовка или определена гражданска специалност и са получили мобилизационно назначение по щатовете за военно време.

(3) Мобилизационният резерв от техника е техниката, получила мобилизационно назначение за комплектуване на въоръжените сили по щатове за военно време.

Чл. 266. (1) Формирането и използването на резерва на въоръжените сили в мирно време се планира, организира, подготвя и ръководи от министъра на отбраната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Формирането и използването на резерва на структурите по чл. 50, ал. 2 в мирно време се планира, организира, подготвя и ръководи от ръководителя на съответното ведомство.

(3) Формирането и използването на резерва на въоръжените сили във военно време се ръководи от върховния главнокомандващ.

Чл. 267. (1) Военният отчет на гражданите на Република България включва отчета на постоянния и мобилизационния резерв, както и отчета на:

1. всички мъже, навършили 18 години;

2. жени, които упражняват професии и специалности, определени с правилника за резерва на въоръжените сили.

(2) Завеждането и снемането от военен отчет се извършва служебно, при условия и по ред, определени с правилника за резерва на въоръжените сили.

(3) Български граждани, които се водят на военен отчет, не са получили мобилизационно назначение и не са сключили договор за служба в постоянния резерв, са военнотчетни лица.

(4) Задълженията по военния отчет на лицата по ал. 3 се прекратяват при:

1. навършване на пределна възраст за водене на военен отчет;

2. настъпила негодност за военновременна служба;

3. приемане на военна служба;

4. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) възникване на служебно правоотношение по Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", както и при възникване на служебно или трудово правоотношение в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

5. смърт;

6. освобождаване или лишаване от българско гражданство.

(5) Пределната възраст за водене на военен отчет на лицата по ал. 3 е:

1. за военноотчетни лица без военна подготовка - 35 години;

2. за военноотчетни лица с военна подготовка:

а) за войниците и сержантите (старшините) - 55 години ;

б) за младшите офицери - 55 години;

в) за старшите офицери - 60 години;

г) за офицерите с висшите военни звания - 63 години;

3. за военноотчетните лица, прекратили служебните си правоотношения по Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" - 62 години.

Чл. 268. (1) Военният отчет на техниката включва отчета на годните за експлоатация

автомобили, ремаркета, трактори, инженерни машини, подвижни подемно-транспортни машини, специализирания железопътен състав, въздухоплавателни средства, кораби и друга техника, необходима за въоръжените сили.

(2) Завеждането и снемането от военен отчет на техниката се извършва служебно при условия и по ред, определени с правилника за резерва на въоръжените сили.

(3) Заведената на военен отчет техника без мобилизационно назначение е военнотчетна техника.

(4) Техниката по ал. 3 се сема от военен отчет при унищожаване, повреждане и изменения в конструкцията ѝ, които я правят неизползваема.

Чл. 269. Службата в резерва на въоръжените сили е служба с особено предназначение, която се изпълнява съгласно този закон и актовете за прилагането му.

Чл. 270. На служба в постоянния резерв се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. не са навършили пределната възраст за служба в мобилизационния резерв;
2. годни са за военна служба;
3. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;
4. срещу тях няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер;
5. нямат друго гражданство;
6. не са освобождавани от военна служба поради наложено дисциплинарно наказание уволнение.

Чл. 271. (1) Службата в постоянния резерв се изпълнява при условия и по ред, определени с правилника за резерва на въоръжените сили и с подписания договор между резервиста и министъра на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Службата в постоянния резерв включва задължения по активно изпълнение на договора и задължения за разположение за активно изпълнение на договора.

(3) През времето на активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите имат статус на военнослужещи, а през времето на разположение - на резервисти.

Чл. 272. (1) С договора за служба в постоянния резерв се определят срокът на договора, мястото на службата, възнаграждението на резервиста, правата и задълженията на страните по договора и последиците от неизпълнението му.

(2) Договорът за служба в постоянния резерв е със срок до три години, който може да бъде продължен по взаимно съгласие на страните.

Чл. 273. (1) При повикване за активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите, които работят по трудово или служебно правоотношение, имат право на отпуск при условията на чл. 158 от Кодекса на труда, съответно чл. 62, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от Закона за държавния служител.

(2) Работодателят, съответно органът по назначаването няма право да прекратява

трудовете или служебното правоотношение с работник или служител по времето на активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв.

(3) Разходите по пътуване на гражданите до мястото за активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв и обратно са за сметка на Министерството на отбраната и се изплащат при условия и по ред, определени с правилника за резерва на въоръжените сили.

Чл. 274. Времето, през което гражданите изпълняват активна служба в постоянния резерв, се зачита за трудов стаж от първа категория.

Чл. 275. Договорът за служба в постоянния резерв се прекратява при:

1. изтичане срока на договора;
2. взаимно съгласие на страните;
3. отпадане на някое от основанията за сключване на договора;
4. неизпълнение на задължение по договора;
5. приемане на военна служба;
6. смърт на резервиста.

Чл. 276. (1) Службата в мобилизационния резерв включва изпълнение на задълженията за поддържане на мобилизационна готовност, за придобиване на военна или друга отчетна специалност и за повишаване на военната или друга специална квалификация.

(2) Задължения за мобилизационен резерв имат следните лица, получили мобилизационно назначение:

1. освободените от военна служба;

2. (изм. - ДВ, бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност", служителите в Министерството на вътрешните работи и в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията след прекратяване на служебните или трудовите им правоотношения;

3. мъжете, навършили 18-годишна възраст, годни за военновременна служба;

4. жените на военен отчет, годни за военновременна служба.

(3) Годността за военновременна служба се установява от органи на Министерството на отбраната, чийто състав и организация на работата се определят с правилника за резерва на въоръжените сили.

(4) Гражданите, които не са положили военна клетва до зачисляването им в мобилизационния резерв, подписват клетвен лист.

Чл. 277. От мобилизационен резерв се освобождава:

1. навършилият пределна възраст за мобилизационния резерв;

2. признатият за негоден за военновременна служба;

3. изтърпяващият наказание лишаване от свобода и обвиняемият с мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест - за времето, през което изтърпява наказанието, или за времето на взетата мярка;

4. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) военнослужещият и служителят от структурите по чл. 50, ал. 2;

5. при снемане на мобилизационното назначение;

6. при смърт на резервиста.

Чл. 278. (1) Пределната възраст за мобилизационен резерв на офицерите е:

1. за младшите офицери - 55 години;
2. за старшите офицери - 60 години;
3. за висшия команден състав - 63 години.

(2) Пределната възраст за мобилизационен резерв на войниците и сержантите (старшините) е 55 години.

(3) Пределната възраст за мобилизационен резерв на лицата по чл. 276, ал. 2, т. 2 е 62 години.

Чл. 279. (1) Резервистите могат да бъдат повиквани веднъж в годината за не повече от 20 денонощия на учебни сборове, командно-щабни учения, командирски занятия и други учебно-мобилизационни мероприятия.

(2) Резервистите могат да бъдат повиквани на курсове за придобиване на специалност и повишаване на квалификацията за срок от 30 до 90 денонощия веднъж на 5 години.

(3) Техника от мобилизационния резерв може да бъде използвана веднъж в годината за не повече от 30 денонощия на учебни сборове, командно-щабни учения, командирски занятия и други учебно-мобилизационни мероприятия.

(4) Резервистите и собствениците на техниката от мобилизационния резерв се уведомяват за мероприятията по ал. 1 - 3 най-малко 30 дни преди започването им.

Чл. 280. В случай че резервистът е възпрепятстван да се яви на учебно-мобилизационно мероприятие, а собственикът на техниката е възпрепятстван да достави техниката, те са длъжни да уведомят органа по военния отчет и да изпълняват неговите разпореждания.

Чл. 281. (1) Разходите по пътуването на резервистите и собствениците на техника за участие в учебно-мобилизационно мероприятие са за сметка на ведомството, което го провежда.

(2) От деня на явяването на мястото за провеждане на учебно-мобилизационното мероприятие до приключването му резервистът има статус на военнослужещ или държавен служител от ведомството, което провежда мероприятието.

(3) Резервистите и собствениците на техника, взели участие в учебно-мобилизационни мероприятия, получават възнаграждение в размер, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(4) За всяко учебно-мобилизационно мероприятие се изготвя длъжностно разписание. Резервистите се зачисляват на длъжности, които съответстват на длъжностите по военновременния щат.

Чл. 282. Съставът на резерва, изпълнението на службата в резерва, редът за водене на военния отчет на гражданите и свързаните с него права и задължения на гражданите и на органите на Министерството на отбраната се уреждат с правилник за резерва на въоръжените сили, приет от Министерския съвет.

Глава девета.

ЦИВИЛНИ СЛУЖИТЕЛИ В МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА, СТРУКТУРИТЕ НА ПРЯКО ПОДЧИНЕНИЕ НА МИНИСТЪРА НА ОТБРАНАТА И БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 16 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 26.02.2010 Г.)

Раздел I.

Статус на цивилните служители

Чл. 283. (1) Статусът на цивилните служители по служебно правоотношение се урежда с този закон и със Закона за държавния служител.

(2) Статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с Кодекса на труда и с този закон.

Чл. 284. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Цивилните служители не могат да осъществяват политическа дейност в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия. Те не могат да изразяват политически възгледи през работно време и във формиранията и обектите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Чл. 285. Цивилните служители могат да създават и да членуват в синдикални организации. Те нямат право на ефективна стачка.

Чл. 285а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Цивилните служители са длъжни да декларират по реда на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси всеки частен интерес, който имат във връзка с функциите на структурата или военно формирание, в което изпълняват служебните си задължения или работят.

(2) Цивилните служители са длъжни да не участват при обсъждането, подготовката и вземането на решения, когато те или свързаните с тях лица са заинтересувани от съответното решение или когато имат със заинтересуваните лица отношения, пораждащи основателни съмнения в тяхната безпристрастност.

(3) В случаите по ал. 2 цивилните служители писмено уведомяват органа по назначаването или работодателя.

(4) При наличие на обстоятелствата по ал. 1 цивилните служители се отстраняват от изпълнение на служебни задължения, свързани с възникналия конфликт на интереси по ал. 1.

Чл. 285б. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Цивилните служители не могат да приемат или да улесняват приемането нито за себе си, нито за свързани с тях лица на подаръци, дарения, пътувания, настаняване в хотел, оказване на гостоприемство, отстъпки от дължими плащания, преференциални заеми или други облаги или услуги, които водят до оказване на влияние върху изпълнението на служебните им задължения в полза на предлагания облагата или услугата.

(2) Цивилните служители не могат да ползват служебното си положение с цел придобиване на облаги за себе си или за свързани с тях лица, дори и когато получаването на облагите няма да окаже влияние върху изпълнението на служебните им задължения.

(3) Цивилните служители нямат право да дават или да предлагат подаръци или

извършване на други услуги, които биха довели до оказване на влияние върху изпълнението на служебните задължения на приемащия.

(4) Приемането или предлагането на подаръци или облаги въз основа на служебно положение се счита за корупционна практика.

(5) Цивилните служители могат да приемат подаръци на стойност до 50 на сто от минималната работна заплата, установена за страната, еднократно през календарната година.

Чл. 286. (1) На цивилните служители се осигуряват:

1. безплатна топла храна и ободряващи напитки при нощно дежурство;
2. безплатна храна при извършване на дейности със специфичен характер;
3. лични предпазни средства, специално и работно облекло.

(2) Доволствията по ал. 1 не се облагат с данъци и се осигуряват във вид, по норми и при условия, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 287. Пътуването на цивилните служители при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната веднъж в годината е за сметка на средствата за социално-битово и културно обслужване. Условията, размерът на сумите и редът за изплащането им се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 288. Цивилните служители могат да бъдат награждавани с отличия и награди от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 289. Министърът на отбраната съгласувано с министъра на финансите определя категориите цивилни служители, които задължително се застраховат за гражданска отговорност за сметка на държавния бюджет.

Чл. 290. (1) Служебните правоотношения с цивилните служители по служебно правоотношение възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на Закона за държавния служител и на този закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Органи по назначаването на цивилните служители по служебно правоотношение са министърът на отбраната и ръководителите на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) Освен в предвидените в Закона за държавния служител случаи служебното правоотношение с граждански служител, заемаш длъжност в службата по чл. 100, ал. 1, се прекратява без предизвестие от ръководителя и в случаите по чл. 166, ал. 1.

Чл. 291. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2010 г.) Трудовите договори с цивилните служители по трудово правоотношение се сключват, изменят и прекратяват при условията и по реда на Кодекса на труда, а с тези, заемачи преподавателски и академични длъжности във военните академии и висшите военни училища - по реда на Закона за

висшето образование и Закона за развитието на академичния състав в Република България.

Чл. 292. (1) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на гражданските служители се извършват при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Когато образователно-квалификационните изисквания и характерът на изпълняваните дейности налагат повишаване на професионалната квалификация и преквалификация на лицата по ал. 1, разходите са за сметка на министерството.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Гражданският служител, изпратен при условията на ал. 2 на обучение с обща продължителност повече от един месец в рамките на една календарна година, се задължава да работи в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия за период от една до три години след обучението. Условията и срокът се определят от органа по назначаване или от работодателя.

(4) При прекратяване на служебното или трудовото правоотношение по искане на служителя или при негово виновно поведение той възстановява разходите за обучението, съответно на неизпълнението. Неиздължената сума се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги.

Чл. 293. (1) Гражданският служител може да бъде временно отстранен от длъжност:

1. при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;
2. когато се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения; в този случай отстраняването се извършва от непосредствения или по-горестоящия ръководител и продължава, докато служителят възстанови годността си за изпълнение на служебните си задължения.

(2) Служителят по ал. 1 не получава възнаграждение за времето, през което е бил отстранен.

Чл. 294. Когато наказателното производство спрямо гражданския служител е прекратено, той е оправдан или е осъден за неумишлено престъпление от общ характер, гражданският служител се възстановява на длъжността. Времето на отстраняването се зачита за служебен или трудов стаж и на служителя се дължи обезщетение в размер на възнаграждението му за периода на отстраняването.

Раздел II.

Възнаграждения и отпуски на гражданските служители

Чл. 295. Брутното месечно възнаграждение на гражданските служители се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Чл. 296. (1) Към основното месечно възнаграждение на гражданските служители се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. прослужено време или трудов стаж и професионален опит - в размер не по-малко от 1

на сто върху основното месечно възнаграждение за всяка година трудов стаж;

2. специфични условия на труд;

3. рискове за живота и здравето, които независимо от предприетите мерки не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;

4. извънреден труд;

5. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) образователна и научна степен "доктор" или научна степен "доктор на науките", изискващи се за длъжността, която заемат;

6. постигнати високи резултати в служебната дейност;

7. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1 - 6 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

(4) За цивилните служители от служба "Военна полиция" и служба "Военна информация" допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 2, 3 и 6 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната по предложение на ръководителя на съответната служба.

(5) На цивилните служители от Военномедицинската академия се изплаща и възнаграждение за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Чл. 297. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Цивилните служители получават добавка за работа в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната. Това не се отнася за работниците, на които размерът на трудовите възнаграждения се определя според изработеното.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.)

Чл. 298. (1) На цивилните служители се изплащат пари за представително облекло.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) На цивилните служители се осигуряват порционни пари.

(3) Доволствията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци и се осигуряват при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 298а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Цивилните служители се ползват от правата по чл. 226б, 226в, 226г и 226з.

(2) С правата по чл. 226г се ползват и членовете на семействата на цивилните служители.

Чл. 299. За неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за държавния служител и на Кодекса на труда.

Глава десета.

СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА, ПРОВЕЖДАНА ОТ МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА (ОТМ. - ДВ, БР. 16 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 26.02.2010 Г.)

- Чл. 300. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 301. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 302. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 303. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 304. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 305. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 306. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 307. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 308. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 309. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 310. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 311. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 312. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 313. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 314. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)
- Чл. 315. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Глава единадесета.

ИНФРАСТРУКТУРА НА ОТБРАНАТА

Раздел I.

Недвижими имоти и съоръжения

Чл. 316. (1) Инфраструктурата на отбраната включва:

1. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за разполагане на военните формирования;
2. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за провеждане на военни учения, за изпитване на бойна техника и въоръжение;
3. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за изпълнение на специфични функции и задачи по отбраната на страната;
4. недвижими имоти за логистично осигуряване на въоръжените сили;
5. обекти и съоръжения за нуждите на комуникационно-информационното осигуряване на отбраната;
6. недвижими имоти за разполагане, изграждане или монтаж на съоръжения и друго движимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;
7. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за осигуряване на потребности във военно време;
8. недвижими имоти и съоръжения - публична или частна държавна собственост, с отпаднала необходимост;
9. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) недвижими имоти, предназначени за задоволяване на жилищните и социалните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

(2) Недвижимите имоти, обектите и съоръженията по ал. 1, т. 1 - 7 са предназначени за непосредствено осъществяване на отбраната и са публична държавна собственост.

(3) С подробни устройствени планове може да се извършва промяна на предназначението на имоти, предоставени за управление на министерството, само след съгласие на министъра на отбраната.

Чл. 317. (1) Върху незастроени имоти - частна държавна собственост, предоставени за управление на Министерството на отбраната, могат да се изградят жилищни, общественообслужващи, спортни и културни обекти за задоволяване нуждите на военнослужещите и цивилните служители от министерството.

(2) За изграждане на обектите по ал. 1 може да се учреди възмездно право на строеж със заповед на министъра на отбраната или на оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Правото на строеж се учредява след провеждане на търг при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. В условията на търга може да се предвиди заплащането на правото на строеж да се извърши чрез равностойно имотно обезщетение в изградения или с друг обект на базата на оценка, извършена от независим оценител.

(4) Не се провежда търг при учредяване право на строеж по ал. 2 на юридически лица на бюджетна издръжка или на общини.

(5) Въз основа на заповедта и след изпълнение на процедурата по ал. 3 министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице сключва договор.

(6) Новоизградените жилищни обекти, получени като обезщетение по ал. 3, се включват в жилищния фонд на министерството.

Чл. 318. (1) Недвижимите имоти и съоръжения, предназначени за осигуряване непосредствените потребности на отбраната във военно време, се поддържат съгласно военновременните планове.

(2) Средствата за изграждането, поддържането и модернизацията на недвижимите имоти и съоръжения, предназначени за непосредствено осъществяване на отбраната, се осигуряват от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на отбраната.

(3) Обектите и съоръженията, предоставени на Министерството на отбраната за непосредствено осъществяване на отбраната, се ползват при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(4) Предназначението и собствеността на разположените, изградените или монтираните обекти, представляващи движимо или недвижимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността, не може да се променя до прехвърляне на собствеността върху тези обекти на българската държава.

Чл. 319. (1) За недвижим имот или съоръжение с отпаднала необходимост за нуждите на отбраната министърът може:

1. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) да ги предостави за изграждане на обекти за задоволяване на социалните и жилищните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;

2. съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството да ги предлага на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на други ведомства, общини или юридически лица на бюджетна издръжка по реда на Закона за държавната собственост.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Министърът на отбраната може да продава жилища, ателиета и гаражи от жилищния фонд на Министерството на отбраната, които се намират в населени места, в които няма структури на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, при условия и по ред, определени в акт на Министерския съвет.

Чл. 320. Предоставените за управление на Министерството на отбраната имоти - частна държавна собственост, могат да се продават на инвеститори, които притежават сертификат за клас инвестиция, при условията и по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.

Чл. 321. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) За нуждите на физическата подготовка за изпълнение на службата на военнослужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се изграждат и поддържат спортни обекти и съоръжения.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

Чл. 322. Министърът на отбраната образува или дава съгласие за участие в търговски дружества с имущество - частна държавна собственост, предоставено за управление на министерството.

Раздел II.

Въоръжения, специално оборудване, техника и други средства

Чл. 323. За изпълнението на задачите по отбраната на страната, както и за осъществяването на операции и мисии извън територията на Република България, въоръжените сили и военните формирования се осигуряват със съвременно въоръжение, техника, специално оборудване и други средства.

Чл. 324. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Въоръжението, техниката, специалното оборудване и другите средства се осигуряват съгласно плана за развитие на въоръжените сили.

(2) Средствата по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет по бюджета на Министерството на отбраната и от други източници.

Чл. 325. Поддръжката и ремонтът на въоръжението, бойната и специалната техника се извършват в съответствие с необходимостта от осигуряване на постоянната им готовност за използване в бойни условия при условията и по реда за възлагане на обществени поръчки.

Раздел III.

Изисквания при провеждане на процедурите за изграждане на инфраструктурни обекти за нуждите на отбраната, разпореждане с имоти и движими вещи и доставка на въоръжение, техника и друго оборудване

Чл. 326. (1) Процедурите по изграждане на инфраструктурни обекти и за доставка на въоръжение, техника и друго оборудване за нуждите на отбраната се възлагат от Министерството на отбраната при спазване на следните принципи:

1. публичност;
2. точно прилагане на законовите изисквания;
3. постигане на висока ефективност в провеждането на държавната политика в областта на отбраната;
4. осъществяване на политиката за ускорено развитие на националната икономика.

(2) Принципите по ал. 1 се прилагат и при разпореждане с недвижими имоти и движими вещи, при учредяване право на строеж върху недвижими имоти в управление на Министерството на отбраната и при разпореждане с дялове и акции от търговски дружества, в които министърът на отбраната упражнява правата на собственост в капитала.

(3) Принципите по ал. 1 се прилагат и при разпореждане с дялове от търговски дружества, образувани с капитал от дружествата по ал. 2.

Чл. 327. (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) За участие в процедурите по чл. 326 министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице изисква от кандидатите да представят декларация за произход и собственик на капитала.

(2) Членове на комисиите, на журито и на консултантите, участващи в процедурите по Закона за обществените поръчки, свързани с изграждане на инфраструктурни обекти и за доставка на въоръжение, техника и друго оборудване за нуждите на отбраната, задължително

декларират, че:

1. нямат материален интерес от възлагането на обществената поръчка на определен кандидат или участник;

2. не са "свързани лица" по смисъла на Търговския закон с кандидат или участник в процедурата или с посочените от него подизпълнители, или с членове на техните управителни или контролни органи;

3. нямат частен интерес по смисъла на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси от възлагането на обществената поръчка.

(3) Членовете на комисиите, на журито и консултантите по ал. 2 са длъжни да пазят в тайна обстоятелствата, които са узнали във връзка със своята работа в комисията.

(4) Членовете на комисиите, на журито и консултантите представят на възложителя декларация за съответствие на обстоятелствата по ал. 2 и за спазване изискванията на ал. 3 след получаване на списъка с кандидатите или участниците и на всеки етап от процедурата, когато настъпи промяната в декларираните обстоятелства.

(5) Неизпълнението на задълженията по ал. 2 - 4 е основание за търсене на дисциплинарна отговорност.

(6) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) Като член на комисиите за разглеждане на оферти в процедури за възлагане на обществени поръчки по чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за обществените поръчки се включва представител на Държавна агенция "Национална сигурност". Представители на служба "Военна полиция" се включват в комисиите по предложение на директора на службата.

Чл. 327а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Военнослужещ или цивилен служител, изпълняващ действия по управление, разпореждане или контрол в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или в Българската армия, няма право в продължение на три години от освобождаването му от военна служба или от прекратяване на служебното му правоотношение да сключва трудови договори или други договори с търговските дружества или кооперации, по отношение на които в последната година от изпълнението на службата му е осъществявал действия по управление, разпореждане или контрол или е сключвал договори с тях, както и да е съдружник, да притежава дялове или акции, да е управител или член на орган на управление или контрол на такива търговски дружества или кооперации.

Чл. 327б. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) (1) Военнослужещ или цивилен служител, изпълняващ действия по управление, разпореждане или контрол в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или в Българската армия, който в последната година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е участвал в провеждането на процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, няма право в продължение на три години от освобождаването му от военна служба или от прекратяване на служебното му правоотношение да участва или да представлява физическо или юридическо лице в такива процедури пред структурите, в които е служил.

(2) Забраната за участие в процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, се прилага и за юридическо лице, в което лицето по ал. 1 е станало съдружник, притежава дялове или е управител или член на орган на управление

или контрол след освобождаването му от военна служба или от прекратяване на служебното му правоотношение.

Глава дванадесета. РЕГИСТРИ

Чл. 328. (1) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) В Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се създават и поддържат:

1. регистър на военнослужещите;
2. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) регистри на недвижимите имоти в управление на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия:
  - а) публична държавна собственост;
  - б) частна държавна собственост;
  - в) жилищен фонд;
3. регистър на търговските дружества, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната;
4. регистър на имотите, включени като непарична вноска в капитала на търговските дружества, в които министърът на отбраната упражнява правата на държавата;
5. Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите;
6. други регистри.

(2) Министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице определя правилата за водене на регистрите по ал. 1.

(3) Регистрите се изграждат и като автоматизирани.

Чл. 329. (1) Регистрите по чл. 328, ал. 1 са информационни системи, част от които са структурирани като съвкупност от лични данни.

(2) Администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни са министърът на отбраната и оправомощени от него длъжностни лица, които възлагат обработката на лични данни на определени от тях длъжностни лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Всяко лице има право да иска достъп до отнасящите се за него лични данни, обработвани в регистрите на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

(4) Администраторите на лични данни по ал. 2 се произнасят в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

(5) При поискване администраторът на лични данни по ал. 2 предоставя на военнослужещия копие от обработваните за него лични данни на хартиен носител.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) Администраторите на лични данни по ал. 2 отказват изцяло или частично предоставянето на лични данни, когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност, за защитата на класифицираната информация, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране, или ако предоставянето на тези данни би застрашило изпълнението на законово определените задачи на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

(7) Условиата и редът за събиране, съхраняване, обработване и предоставяне на лични данни и за достъп до регистъра по чл. 328, ал. 1, т. 1 се определят с наредба на министъра на

отбраната.

(8) (Отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

(9) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

Глава тринадесета. **АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 330. (1) Който наруши разпоредбите на този закон или на нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба от 250 до 2500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) За повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 500 до 3000 лв., а имуществената санкция е в размер от 1000 до 7000 лв.

Чл. 331. Длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от нормативен или административен акт на орган за ръководство на отбраната, се наказва с глоба от 300 до 3500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 332. (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г., отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

Чл. 333. (Отм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.)

Чл. 334. (1) Нарушенията по тази глава се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на отбраната или от оправомощени от него длъжностни лица, извън лицата по ал. 1.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Глава четирнадесета. **ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ**

Чл. 335. (1) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията на този закон Главният инспекторат към Министерския съвет може да прилага следните принудителни административни мерки:

1. задължителни предписания на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на ръководителите на юридическите лица за съставянето на военновременните планове и за изпълнението на задачите по поддържането на мобилизационната им готовност;

2. спиране изграждането и въвеждането в експлоатация на обекти и съоръжения на транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система и на други обекти в случаите,

когато не са спазени предвидените в нормативен акт специални изисквания на отбраната;

3. спиране експлоатацията на транспортни средства, производствени обекти и други съоръжения в случаите, когато не са изпълнени предвидените в нормативен акт специални изисквания за поддържането им в мобилизационна готовност.

(2) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията министърът на отбраната или оправомощени от него длъжностни лица могат да спират строителството, въвеждането в експлоатация и ползването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения на Министерството на отбраната, както и други дейности в министерството, които създават опасност за възникването на пожари и производствени аварии.

Чл. 336. Принудителните административни мерки могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

1а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Мирно време" е времето, през което в страната не е обявено "положение на война" или "военно положение".

1б. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Военно време" е времето, през което в страната е обявено "положение на война" или "военно положение".

1в. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Сили от системата за национална сигурност на Република България" са: въоръжените сили, структурните звена на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана.

2. "Тежко материално положение" е това материално положение, при което гражданите не могат да осигурят задоволяване на основните си жизнени нужди сами или с помощта на лицата, задължени по закон да се грижат за тях.

3. "Годен за военна служба" е състояние на физическото и психическото здраве, при което лицето може да изпълнява военна служба.

4. "Годен за военновременна служба" е състояние на физическото и психическото здраве, при което лицето може да изпълнява служба в резерва.

5. "Оперативна готовност" е степента на подготвеност на формированията за изпълнение на оперативни задачи.

6. "Мобилизационна готовност" е степента на подготвеност на формированията за преминаване в определени срокове към военновременни състав и организация.

7. (отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.)

8. "Загинали или претърпели телесна повреда при изпълнение на службата" са, когато смъртта или телесната повреда е настъпила при действия или бездействия, които образуват съдържанието на военната служба или конкретно поставена задача.

9. "Загинали или претърпели телесна повреда по повод изпълнение на службата" са, когато смъртта или телесната повреда са настъпили при действия или бездействия, които не са елемент от съдържанието на военната служба, но я предхождат или следват по време и са в пряка причинна връзка с нея.

10. "Военно формиране" е взвод, рота, батарея, батальон, дивизион, ескадрила, полк,

бригада, база или друга структура от въоръжените сили, която е организационно и икономически обособена.

11. "Правила за използване на сила" са комплекс от норми, основаващи се на международното право и/или на българското законодателство, които определят действията и/или бездействията на военнослужещите при изпълнението на задачите им във връзка с конкретната операция или мисия.

12. "Съюзническа държава" е държава - страна по международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, с който се създава съюз с политико-военен характер.

13. (изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Съюзнически задължения" са задължения, произтичащи от международния договор по т. 12.

14. "Стоки" са всички предмети, пренасяни през държавната граница на Република България, необходими на българските въоръжени сили за изпълнение на задачите, с които те се изпращат извън нейната територия по този закон.

15. "Хуманитарна мисия" е организирано действие на международната общност, отделна държава или международна организация по предотвратяване и овладяване на кризи без политически и/или военен характер, както и за преодоляване на техните последици.

16. "Пряк началник" е началник, на когото военнослужещите са подчинени по йерархическата структура на военното формирование, отразена в неговия щат, както и по йерархическата подчиненост между военните формирования.

17. "Непосредствен началник" е първият пряк началник на военнослужещия.

17а. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Непосредствена йерархическа връзка" е връзката на ръководство и контрол между военнослужещия и неговия непосредствен началник.

17б. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Свързани лица" са лицата, посочени в § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

18. "Критична инфраструктура" е система от съоръжения, услуги и информационни системи, чието спиране, неизправно функциониране или разрушаване би имало сериозно негативно въздействие върху здравето и безопасността на населението, околната среда, националното стопанство или върху ефективното функциониране на държавното управление.

19. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Допълнителни възнаграждения с постоянен характер" са допълнителните възнаграждения, които се изплащат ежемесечно заедно с основното месечно възнаграждение за постоянно съществуващи фактори, утежняващи условията за изпълнение на военната служба за заеманата длъжност.

20. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Криза" е нестабилност в политическата и обществената сфера, предизвикваща рязка промяна на установеното състояние на икономиката и обществения живот.

21. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Психологично пригоден за военна служба" е състояние на личността, при което лицето притежава психични ресурси и механизми, необходими за ефективното справяне с изискванията на военната служба.

22. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Охрана на въздушното пространство на Република България" е задача за осигуряване на въздушния суверенитет на страната и за пресичане на нарушения на въздухоплавателни средства, които извършват непозволено навлизане, ползване или прелитане през въздушното пространство на Република България или нарушават правилата на полетите.

23. (нова - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) "Контрол над въздухоплаването във въздушното пространство на Република България" е непрекъснатата дейност по наблюдение, следене и идентифициране на въздухоплавателни средства, а при необходимост - и въвеждане на

забрани, ограничения и други действия за осигуряване безопасността на въздухоплаването и спазване на установените правила и процедури за извършване на полети във въздушното пространство на Република България.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Този закон отменя:

1. Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г., изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 и 34 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г., Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм., бр. 89 и 109 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 36, 43 и 102 от 2008 г.).

2. Закона за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България (обн., ДВ, бр. 102 от 2005 г.; изм., бр. 46 от 2007 г.).

3. Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 17, 30 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41 и 78 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г.).

§ 3. (1) Офицерите, сержантите (старшините) и войниците (матросите), заварени на кадрова военна служба към датата на влизане в сила на закона, се смятат за военнослужещи по този закон.

(2) Правоотношенията със заварените на служба военнослужещи се преобразуват в служебни правоотношения, считано от датата на влизане в сила на закона.

(3) Образованите производства за налагане на дисциплинарни наказания, за освобождаване от служба и за търсене на имуществена отговорност срещу военнослужещи се довършват по досегашния ред.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 26.02.2010 г.) До влизането в сила на плана за развитие на въоръжените сили по чл. 22, ал. 2, т. 6, Класификатора по чл. 24, ал. 1 и до утвърждаването на длъжностите, за които се изискват висши офицерски звания, военнослужещите заемат длъжностите, на които са назначени към датата на влизане в сила на закона.

(5) До влизането в сила на акта по чл. 212, ал. 2 на лицата по ал. 1 се заплащат досегашните възнаграждения.

(6) При определяне размера на дължимите обезщетения по този закон прослуженото време на кадрова военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България се зачита за военна служба.

§ 4. Военните звания на лицата от постоянния и мобилизационния резерв по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България се запазват

§ 5. Началникът на Генералния щаб на Българската армия, заварен на кадрова военна служба към датата на влизане в сила на закона, се назначава за началник на отбраната до изтичането на срока по чл. 75, ал. 1 от отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на

Република България.

§ 6. Заварените към влизането в сила на закона граждански лица по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България придобиват статус на цивилни служители.

§ 7. Длъжностните наименования и възнагражденията на служителите в Националния военноисторически музей се приравняват на длъжностните наименования и възнагражденията на цивилните служители по служебно или трудово правоотношение от изпълнителна агенция към министъра на отбраната.

§ 8. Кадрови военнослужещ, който е освободен от служба за наложено дисциплинарно наказание уволнение по реда на отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, не може да бъде приет на военна служба по този закон.

§ 9. (Отм. - ДВ, бр. 16 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.)

§ 10. До приемането на правилник за резерва на въоръжените сили задълженията по воденето на военния отчет се изпълняват от военните окръжия.

§ 11. (1) По отношение на Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана, на правомощията на техните ръководители и на статуса на служителите им се прилагат този закон и правилникът за прилагането му, доколкото в тях не е предвидено друго, до приемането на закони за организацията и дейността на тези служби. Ръководителите на Националната разузнавателна служба и на Националната служба за охрана имат правата на министър по този закон по отношение на съответните служби.

(2) Забраната по чл. 49 не се прилага за службите по ал. 1 до приемането на закони за организацията и дейността им.

(3) Службите по ал. 1 са юридически лица на бюджетна издръжка.

(4) Назначаването и освобождаването на офицерите с висши офицерски звания, както и удостоверяването с висши офицерски звания в службите по ал. 1 се извършват по реда на този закон.

(5) Пределната възраст за военна служба в Националната разузнавателна служба е:

1. за офицери със звание "майор" - 54 години;
2. за офицери със звание "подполковник" - 56 години;
3. за офицери със звание "полковник" - 60 години;
4. за офицери със звание "бригаден генерал" - 62 години;
5. за офицери със звание "генерал-майор" - 63 години;
6. за офицери със звание "генерал-лейтенант" - 64 години;
7. за офицери със звание "генерал" - 65 години.

(6) Пределната възраст за военна служба в Националната служба за охрана е:

1. за сержантите (старшините) - 53 години;
2. за офицерите със звание "майор" (капитан III ранг) и по-ниско - 53 години;
3. за офицерите със звание "подполковник" (капитан II ранг) - 54 години;
4. за офицери със звание "полковник", "капитан I ранг" - 55 години;

5. за офицери със звание "бригаден генерал", "комодор" - 57 години;
6. за офицери със звание "генерал-майор", "контраадмирал" - 58 години;
7. за офицери със звание "генерал-лейтенант", "вицеадмирал" - 59 години.

(7) Военнослужещите от Националната разузнавателна служба при изпълнение на служебните си задължения могат за прикритие да заемат и длъжности в държавната администрация и в юридически лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

§ 12. В Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили (ДВ, бр. 102 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13 ал. 1 се изменя така:

"(1) Министърът на отбраната разрешава преминаването през и/или пребиваването на територията на Република България с невоенен характер на:

1. отделни военнослужещи и/или формирания до 1000 военнослужещи от съюзнически въоръжени сили;

2. чужди въоръжени сили в състав до 120 военнослужещи;

3. военни кораби и/или военни подводни кораби, и/или до 15 военни въздухоплателни средства включително от съюзнически въоръжени сили с щатното въоръжение, без ядрени и енергийни установки на борда, с техните екипажи във връзка с участието им в мероприятия и военни учения, свързани с изпълнение на задължения, произтичащи от членството на Република България в международни организации и съюзи, по договори, ратифицирани, обнародвани и влезли в сила за Република България;

4. до 5 военни кораба и/или един военен подводен кораб, и/или до 3 въздухоплателни средства включително от чужди въоръжени сили с щатното въоръжение, без ядрени и енергийни установки на борда, с техните екипажи."

2. В глава втора се създава се чл. 18а:

"Чл. 18а. (1) Министърът на отбраната определя условията и реда за преминаване през и/или пребиваване на територията на страната на чужди и/или съюзнически въоръжени сили, когато са в изпълнение на международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, в който са посочени целите, периодът на пребиваване и съставът на въоръжените сили.

(2) В случаите по ал. 1 исканията по чл. 14 постъпват по дипломатически канали и се разглеждат от министъра на отбраната."

§ 13. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 14 след думите "Министърът на отбраната" се добавя "или оправомощено от него длъжностно лице".

2. В чл. 17, ал. 1, т. 2 думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

3. В чл. 20, ал. 1, т. 14 думата "кризи" и запетаята се заличават.

4. В чл. 40, ал. 2 думите "отбраната и управлението при кризи" се заменят с "и отбраната".

5. В чл. 73, ал. 3, т. 7, буква "д" думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

6. В чл. 106, т. 12 думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се

заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

7. В чл. 120, ал. 1, т. 1 думата "кризи" се заменя с "бедствия".

8. В наименованието на глава осемнадесета думата "кризи" се заменя с "бедствия".

9. В чл. 300 ал. 1 се отменя.

10. В чл. 301, ал. 1 думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

11. В чл. 303, ал. 1 и 2 думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

§ 14. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г. и бр. 25 от 2009 г.) в чл. 24, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1:

а) в буква "г" думите "чл. 234, ал. 3 и 4" се заменят с "чл. 225, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 286, ал. 1, т. 1 и 2";

б) в буква "д" думите "чл. 234, ал. 2 и чл. 275, ал. 6" се заменят с "чл. 224, ал. 2 и чл. 298, ал. 2".

2. В т. 7 думите "чл. 240, ал. 4" се заменят с "чл. 303, ал. 1".

3. В т. 8 думите "чл. 235, 237 и 239" се заменят с "чл. 227, 229, 232".

4. В т. 16 думите "паричната помощ по чл. 245, ал. 1" се заменят с "паричните средства по чл. 312".

§ 15. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 68, 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89 и 102 от 2008 г. и бр. 23 и 25 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1, т. 4 думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите".

2. В чл. 26а, т. 3 думите "чл. 233" се заменят с "чл. 230".

3. В чл. 26б думите "чл. 233" се заменят с "чл. 230".

4. В чл. 42, ал. 3 думите "договори за кадрова военна служба" се заменят със "служебни правоотношения по изпълнение на военна служба".

5. В чл. 54б, ал. 3 думите "чл. 128, т. 1, 7 и 8, чл. 128а и чл. 128в, т. 2" се заменят с "чл. 162, т. 1 и 6, чл. 163 и чл. 165, т. 2 и 3".

6. В чл. 54е, ал. 1 думите "чл. 134, ал. 1" се заменят с "чл. 172, ал. 1".

7. В чл. 69:

а) в заглавието думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите";

б) алинея 1 се изменя така:

"(1) Военнослужещите придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени като военнослужещи по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.";

в) в ал. 3 думата "кадрова" се заличава;

г) в ал. 4 думите "Кадровите военнослужещи и лицата по ал. 2 и 3" се заменят с "Лицата по ал. 1, 2 и 3".

8. В чл. 104:

а) в ал. 7 думите "които непосредствено участват в бойни действия, във военно време" се заменят с "при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, както и при участие в бойни действия или във военно време";

б) създава се ал. 8:

"(8) За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с ниска степен на риск една година действително изслужено време се зачита за две години осигурителен стаж от трета категория."

9. В чл. 230, ал. 3, т. 3, буква "в" думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите".

10. В чл. 262, ал. 1, т. 4 думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите".

11. В чл. 282, ал. 1, т. 3, буква "в" думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите".

12. В чл. 287, ал. 2 думите "чл. 128, т. 1, 7 и 8, чл. 128а и чл. 128в, т. 2" се заменят с "чл. 162, т. 1 и 6, чл. 163 и чл. 165, т. 2 и 3".

13. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 8а:

"§ 8а. При придобиване на права по този кодекс прослуженото време на кадрова военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 и 34 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г., Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм., бр. 89 и 109 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 36, 43 и 102 от 2008 г.; отм., бр. 35 от 2009 г.) се зачита за военна служба."

§ 16. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 11, ал. 3:

а) в текста преди т. 1 думите "и на Българската армия" се заличават;

б) в т. 1 думата "кадрова" се заличава, думите "граждански лица" се заменят с "цивилни служители", а думите "и Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната" се заличават;

в) в т. 2 думите "Министерството на отбраната и Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната";

г) в т. 3 думите "Министерството на отбраната и в Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната".

2. В чл. 18, ал. 5 думите "гражданските лица от Министерството на отбраната и Българската армия" се заменят с "цивилните служители от структурите на Министерството на отбраната".

3. В чл. 22, ал. 3 думите "Министерството на отбраната и в Българската армия" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната".

4. В чл. 51 думите "Министерството на отбраната и в Българската армия" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната".

5. В § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби след думата "администрации" се добавя "структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България", а думите "както и въоръжените сили на Република България" се заличават.

§ 17. В Закона за държавните резерви и военновременните запаси (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; попр., бр. 37 от 2003 г.; изм., бр. 19, 69 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 102 от 2006 г., бр. 54 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1 и 2 думата "кризи" се заменя с "кризисна ситуация".

2. В чл. 7, ал. 2:

а) създава се нова т. 12:

"12. разработва и внася по съответния ред предложения за възлагане на военновременните задачи за производство на основна военна продукция за въоръжените сили и на основна гражданска продукция;"

б) досегашната т. 12 става т. 13.

3. В чл. 14 след думите "министъра на отбраната" се добавя "и на председателя на агенцията".

4. В чл. 19 ал. 5 се изменя така:

"(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на държавните резерви, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване."

5. В чл. 22 след думите "военновременни задачи" се поставя запетая и се добавя "или на търговци и организации, определени от агенцията на конкурсен принцип".

6. В чл. 24:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 изречения първо и второ се изменят така: "Освобождаването на военновременните запаси се извършва с решение на Министерския съвет или на упълномощен от него орган по предложение на председателя на агенцията. Въз основа на решението председателят на агенцията издава последваща заповед за освобождаване.";

б) алинея 5 се изменя така:

"(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на военновременните запаси, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване."

§ 18. В Закона за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; изм., бр. 90 от 1996 г., бр. 36, 124 и 153 от 1998 г., бр. 67 и 68 от 1999 г., бр. 90 и 95 от 2002 г., бр. 29, 71, 86 и 114 от 2003 г., бр. 40 от 2004 г., бр. 28, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 41 и 105 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 50 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) създава се нова ал. 3:

"(3) Държавни са и детските градини към Министерството на отбраната, предназначени за обучение, възпитание и отглеждане на деца на военнослужещи и цивилни служители на Министерството на отбраната и финансирани от бюджета на министерството. Предоставените им за ползване имоти са публична държавна собственост.";

б) досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6;

в) досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея се създава изречение второ: "Държавните детски градини по ал. 3 се откриват, преобразуват и закриват със заповед на министъра на отбраната, съгласувано с министъра на образованието и науката.";

г) досегашната ал. 7 става ал. 8.

2. В чл. 19 се създава ал. 4:

"(4) Военнослужещите и цивилните служители на Министерството на отбраната - родители на децата, настанени в държавните детски градини към Министерството на отбраната, не заплащат таксите по ал. 2."

3. В чл. 20а:

а) в ал. 1 след думите "случаите по" се добавя "чл. 10, ал. 3 и";

б) създава се ал. 3:

"(3) В държавните детски градини към Министерството на отбраната постъпват с предимство деца на военнорслужещи и цивилни служители на Министерството на отбраната."

4. В чл. 37:

а) в ал. 3 накрая се добавя "а за детските градини по чл. 10, ал. 3 - министърът на отбраната";

б) в ал. 8 след думите "министъра на образованието и науката" се добавя "на директорите на държавните детски градини по чл. 10, ал. 3 - от министъра на отбраната".

§ 19. В Закона за Консултативен съвет за национална сигурност (обн., ДВ, бр. 13 от 1994 г.; изм., бр. 28 от 2008 г.) в чл. 2, ал. 2, т. 8 думите "Генералния щаб на Българската армия" се заменят с "отбраната".

§ 20. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г., Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 144, т. 2 думите "кризи или" се заличават.

2. В чл. 158, ал. 3 думите "предходната алинея" се заменят с "ал. 2", а думите "Министерството на отбраната" се заменят с "ведомството, което го провежда".

3. В чл. 218:

а) в заглавието думата "криза" се заменя с "бедствие";

б) в ал. 1 и 2 думите "криза или" се заличават.

§ 21. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 62, ал. 1 т. 6 се изменя така:

"6. при повикване на учебно-мобилизационно мероприятие - за времето на мероприятияето, включително деня на отиване и връщане; ако учебно-мобилизационното мероприятие продължава 15 и повече дни, държавният служител има право на два календарни дни платен отпуск преди заминаването и на два дни след завръщането;"

2. В чл. 77:

а) в заглавието думата "криза" се заменя с "бедствие";

б) в ал. 1 и 2 думите "криза или" се заличават.

§ 22. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 и 101 от 2001 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 1, т. 6 думите "кризи и" се заличават.

2. В чл. 31, ал. 1:

а) в т. 9 думите "и кризи" се заличават;

б) в т. 10 думите "и управление при кризи" се заменят със "сигурност".

§ 23. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., бр. 67 и 69 от 1999 г., бр. 26 и 85 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 28, 45 и 119 от 2002 г., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 и 34 от 2005 г., бр. 30 и 69 от 2006 г., бр. 61 и 63 от 2007 г., бр. 54 и 108 от 2008 г., бр. 6 и 14 от 2009 г.) в чл. 44, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 11 се отменя.

2. В т. 12 думите "и управление при кризи" се заличават.

§ 24. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41 и 113 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 30 ал. 1 се отменя.

2. Създава се чл. 50а:

"Чл. 50а. Министерският съвет по предложение на министъра на извънредните ситуации обявява с решение бедствено положение на територията на повече от една област или на територията на цялата страна."

3. В чл. 51:

а) в ал. 1 след думите "по чл. 50, ал. 1" се добавя "и в решението по чл. 50а";

б) алинеи 2, 3 и 4 се изменят така:

"(2) При необходимост срокът на действие на бедственото положение може да бъде удължен:

1. от кмета на общината след съгласуване с областния управител;

2. от областния управител след съгласуване с министъра на извънредните ситуации;

3. по решение на Министерския съвет.

(3) Бедственото положение се отменя предсрочно при отпадане на обстоятелствата, послужили като основание за обявяването му от органа, който го е обявил.

(4) Актовете по ал. 2 и 3 влизат в сила незабавно и се разгласяват чрез средствата за масово осведомяване."

4. Член 53 се отменя.

5. В чл. 62, ал. 2:

а) създава се нова т. 4:

"4. въвежда Национална система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и определя с наредба условията и реда за функционирането ѝ по предложение на министъра на извънредните ситуации.";

б) досегашната т. 4 става т. 5.

§ 25. В Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (обн., ДВ, бр. 27 от 2005 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 110 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1 думите "кадрова или наборна" се заменят с "военна".
2. В чл. 4, т. 1 думите "кадрова или наборна" се заменят с "военна".
3. В чл. 21 думите "чл. 243 и 245" се заменят с "чл. 311, ал. 1, 2 и 4 и чл. 312".
4. В § 1 от допълнителната разпоредба се създава т. 2:

"2. "Военна служба" по смисъла на този закон е и кадровата и наборната военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 67 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 49 и 64 от 2000 г., бр. 25 и 34 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г., Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм., бр. 89 и 109 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм., бр. 36, 43 и 102 от 2008 г.; отм., бр. 35 от 2009 г.)."

§ 26. В Закона за българските документи за самоличност (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 38, ал. 1, т. 1, буква "л" думите "Генералния щаб на Българската армия" се заменят с "отбраната".

2. В чл. 39а думите "Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната".

§ 27. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г. и бр. 25 от 2009 г.) в чл. 3, ал. 1 т. 15 се изменя така:

"15. началникът и заместник-началникът на отбраната, командващият съвместното оперативно командване, началниците и заместник-началниците на щабовете по подготовката на сухопътните войски, военновъздушните и военноморските сили и началникът на щаба по осигуряването и поддръжката;"

§ 28. В Закона за държавния протокол (ДВ, бр. 32 от 2000 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 9, ал. 3, т. 21 думите "Генералния щаб на Българската армия" се заменят с "отбраната".

2. В чл. 10, т. 10 думите "Генерален щаб на Българската армия" се заменят с "Щаб на отбраната".

§ 29. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107,

112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г.) в чл. 40, ал. 3, т. 10 думите "кадровите военнослужещи" се заменят с "военнослужещите", а думите "чл. 233" се заменят с "чл. 230".

§ 30. В Административнопроцесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 30 от 2006 г.; изм., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 94 от 2008 г.) в чл. 73 думите "или за управление при кризи" се заличават.

§ 31. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г. и бр. 27 от 2009 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 16 думата "кризи" се заменя с "бедствия";
2. В чл. 45 думата "кризи" се заменя с "бедствия".

§ 32. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36, 65, 66, 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12 от 2009 г.) в чл. 44, ал. 1, т. 2 думата "кризисно" се заменя с "бедствено", а думите "Закона за управление при кризи" се заменят със "Закона за защита при бедствия".

§ 33. В Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22 от 2009 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 4, ал. 1 в текста преди т. 1 думите "Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България".

2. В чл. 12, ал. 2, т. 5 думите "кризи и" се заличават.

3. В чл. 123, ал. 3 навсякъде думите "Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България".

§ 34. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 5, ал. 4 думите "кризи от военен и невоенен характер" се заменят с "бедствия и във военно време".

2. В чл. 75, ал. 1, т. 4 думата "кризи" се заменя с "бедствия".

§ 35. В Закона за железопътния транспорт (обн., ДВ, бр. 97 от 2000 г.; изм., бр. 47 и 96 от 2002 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 77 и 88 от 2005 г., бр. 36, 37, 62, 92 и 108 от 2006 г., бр. 22 от 2009 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 27 думите "кризисни ситуации (природни бедствия, терористични действия и военни конфликти)" се заменят с "бедствия, терористични действия и военни конфликти".
2. В чл. 32, ал. 2 думите "кризи и" се заличават.
3. В чл. 115д, ал. 5, т. 11 думите "и кризи" се заличават.

§ 36. В Закона за инспектиране на труда (ДВ, бр. 102 от 2008 г.) в чл. 6 се правят следните изменения:

1. В т. 2, буква "г" думата "кризи" се заменя с "бедствия".
2. В т. 8 думите "Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на негово подчинение" се заменят със "структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България".

§ 37. В Закона за Камарата на строителите (обн., ДВ, бр. 108 от 2006 г.; изм., бр. 19 от 2009 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 1, т. 4, буква "г" думите "управление при кризи" се заменят със "защита при бедствия".
2. В чл. 27, т. 4 думите "управлението при кризи" се заличават.

§ 38. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г.) в чл. 31, ал. 1, т. 9 думите "кризи по смисъла на Закона за управление при кризи" се заменят с "бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия".

§ 39. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12 и 19 от 2009 г.) в чл. 116, ал. 1 думите "и управление при кризи" се заличават.

§ 40. В Закона за отговорността за предотвратяване и отстраняване на екологични щети (обн., ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 12 от 2009 г.) в чл. 5 т. 7 се изменя така:

"7. дейности при обявено бедствено положение по Закона за защита при бедствия ."

§ 41. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 34, 37, 80 и 86 от 2006 г., бр. 41, 53 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2008 г.) в чл. 12 навсякъде думата "кризи" се заменя с "бедствия".

§ 42. В Закона за преобразуване на Строителните войски, Войските на Министерството на транспорта и Войските на Комитета по пощи и далекосъобщения в държавни предприятия (обн., ДВ, бр. 57 от 2000 г.; изм., бр. 45 от 2002 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2, т. 2 думите "регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи" се заменят с "и областните планове за провеждане на спасителни и

неотложни аварийно-възстановителни работи".

2. В чл. 4, ал. 2, т. 2 думите "регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи" се заменят с "и областните планове за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи".

3. В чл. 5, ал. 2, т. 2 думите "регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи" се заменят с "и областните планове за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи".

§ 43. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ, бр. 94 от 1972 г.; изм., бр. 30 от 1990 г., бр. 16 от 1997 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 34 и 111 от 2001 г., бр. 52 и 70 от 2004 г., бр. 88 и 102 от 2005 г., бр. 30, 36, 37, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66 и 67 от 2008 г.) в чл. 50, ал. 3 думите "Закона за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България" се заменят със "Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България".

§ 44. В тримесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на труда и социалната политика внася в Народното събрание проект на закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, с който да се създаде военен пенсионен фонд за изплащане на добавки към пенсиите на военнослужещите.

§ 45. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилника и другите подзаконови актове по прилагането му и определя критерии за степените на риск при участие в операции и мисии извън територията на страната по смисъла на чл. 104, ал. 7 и 8 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) В едногодишен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема Държавен военновременен план.

(3) До приемането на подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се прилагат подзаконовите нормативни актове, издадени по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, доколкото не противоречат на този закон.

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 29 април 2009 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ
(ОБН. - ДВ, БР. 74 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 15.09.2009 Г.)

§ 39. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ДВ, бр. 35 от 2009 г.) навсякъде думите "министъра на образованието и науката" се заменят с "министъра на образованието, младежта и науката".

.....

§ 48. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, който влиза в сила от 15 септември 2009 г., и § 47, който влиза в сила от 1 октомври 2009 г.

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ
СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2009 Г.)

§ 5. В останалите текстове на закона думите "Министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ
СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 16.10.2009 Г.)

§ 6. Издадените до влизането в сила на този закон подзаконови нормативни актове запазват действието си, доколкото не му противоречат.

§ 7. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 93 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 25.12.2009 Г.)

§ 100. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 и 91, които влизат в сила от деня на обнародването му.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2010 Г.

(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2010 Г.)

§ 84. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г., с изключение на § 80, който влиза в сила

от 15 декември 2009 г.

Допълнителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И
ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 16 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 26.02.2010 Г.)

§ 138. В останалите текстове на закона думите:

1. "специализираните формирования/специализираните формирования от въоръжените сили" се заменят със "структурите".
2. "плана за организационно изграждане и развитие на въоръжените сили" се заменят с "плана за развитие на въоръжените сили".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И
ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 16 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 26.02.2010 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 23 ОТ 2011 Г.,
В СИЛА ОТ 22.03.2011 Г.)

§ 139. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон със заварените на военна служба военнослужещи се сключват договори при условията и по реда на този закон, като министърът на отбраната или оправомощените от него длъжностни лица не могат да откажат сключването на договор. С военнослужещите, които през този срок изпълняват служебни задължения извън територията на страната или ползват законоустановен отпуск, договорът за военна служба се сключва след завръщането им в страната или след използването на разрешения им отпуск.

(2) Договорът за военна служба с лицата по ал. 1 се сключва за сроковете, определени в чл. 142, ал. 5, съответно в чл. 144, ал. 3, но не по-късно от датата на навършване на пределна възраст за съответното военно звание. В случаите, когато срокът на поетото задължение за изпълнение на военна служба по чл. 142, ал. 5, чл. 144, ал. 3 или чл. 145, ал. 1 не е изтекъл, договорът за военна служба се сключва до изтичането на определения срок.

(3) Отказът за сключване на договор за военна служба се смята за предизвестие от военнослужещия за прекратяване на правоотношението за изпълнение на военна служба по реда на чл. 163.

§ 140. Заварените към датата на влизане в сила на този закон военнослужещи запазват получавания размер на допълнителното възнаграждение за продължителна служба, докато това е по-благоприятно за тях.

§ 141. Заварените към датата на влизане в сила на този закон военнослужещи с военни звания "редник" ("матрос"), "ефрейтор" ("старши матрос"), и "офицерски кандидат" се смятат за военнослужещи с военни звания "редник 1-ви клас" ("матрос 1-ви клас"), "ефрейтор 1-ви клас" ("старши матрос 1-ви клас") и "офицерски кандидат 1-ви клас".

§ 142. Курсантите, заварени като обучаеми във висшите военни училища към датата на влизане в сила на този закон, се смятат за военнослужещи с особен статус по този закон. С тях се сключват договори за военна служба по този закон, в които се включва и срокът за обучение. Те продължават и приключват обучението си по утвърдените за целия курс на обучение учебни планове и програми.

§ 143. Завареният към датата на влизане в сила на този закон началник на отбраната изпълнява правомощията си за срока, предвиден по отменения чл. 82, ал. 1.

§ 144. Незавършилите към датата на влизане в сила на този закон производства по продажба/замяна на жилища, ателиета и гаражи от жилищния фонд на Министерството на отбраната, за които има издадена заповед на министъра на отбраната за продажба/замяна, включително от военнослужещи и цивилни служители, чиито правоотношения с Министерството на отбраната са прекратени, се приключват в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон по цени, при условия и по ред, определени в съответствие с нормативната уредба, действала по време на издаване на заповедта.

§ 145. Незавършените производства за налагане на дисциплинарни наказания, за прекратяване на правоотношението за изпълнение на военна служба и освобождаване от военна служба, възстановяване на военнослужещ на длъжност при отмяна на освобождаването от военна служба от съда и за търсене на имуществена отговорност срещу военнослужещи се довършват по досегашния ред.

§ 146. (Доп. - ДВ, бр. 23 от 2011 г., в сила от 22.03.2011 г.) Длъжностните наименования и възнагражденията на цивилните служители в Националната гвардейска част се приравняват на длъжностните наименования и възнагражденията на цивилните служители по служебно или по трудово правоотношение от изпълнителна агенция към министъра на отбраната.

.....

§ 154. (1) Подзаконовите актове по прилагането на закона се привеждат в съответствие с този закон в 9-месечен срок от влизането му в сила, като до приемането им се прилагат издадените подзаконови нормативни актове, доколкото не противоречат на този закон.

(2) Подзаконовите актове, издадени по прилагането на отменените чл. 102 и 103, се прилагат до приемането на правилниците по чл. 100, ал. 5.

§ 155. Законът влиза в сила от датата на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбата на § 74, който влиза в сила от 1 март 2010 г., и на § 135, който влиза в сила от 1 януари 2011 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА**

МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 88 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 09.11.2010 Г.)

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1 - 23, § 25, § 27 - 30, § 32 - 34, § 40, § 41, § 43 - 55, § 63 - 89 и § 91 - 114, които влизат в сила от 1 януари 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗДРАВЕТО

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2011 Г.)

§ 121. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на:

1. параграфи 1, 16, 20, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 42, 44, § 56, т. 1 и 2, § 65, 68, 70, 76, 80, 81, 90, 92, 96, § 102, т. 3, 4, 5, 7 и 8, § 105, т. 1, 3 и 5, § 107, т. 1, 2, 3, 4, 6, буква "а", т. 7, 10, 11, 13 и 15, буква "а", § 109, 110, 112, 113, § 115, т. 5, § 116, т. 4 и 6, § 117, т. 5 и 7 и § 118, т. 1, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";
2. параграф 102, т. 1, 2 и 6, които влизат в сила от 1 март 2011 г.;
3. параграфи 22, т. 1 (относно чл. 36, ал. 1, изречение второ), § 37, § 48, т. 2, § 51 и 59, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.;
4. параграф 107, т. 15, буква "б", който влиза в сила от 30 септември 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 23 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 22.03.2011 Г.)

§ 25. Военнослужещите, завършили до 1 септември 2007 г. обучение в центровете за професионално обучение на сержанти към висшите военни училища с продължителност не по-малко от 3 месеца, могат да се повишават във военно звание "младши сержант" (старшина II степен) по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

.....

§ 37. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1 - 8, § 11 - 14, § 17, 18 и § 29, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 48 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 24.06.2011 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИЯ БЮДЖЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА 2012 Г.**

(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2012 Г.)

§ 100. Законът влиза в сила от 1 януари 2012 г., с изключение на § 76, който влиза в сила от 15 декември 2011 г.

**Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА БЮДЖЕТА НА ДЪРЖАВНОТО ОБЩЕСТВЕНО ОСИГУРЯВАНЕ ЗА
2012 Г.**

(ОБН. - ДВ, БР. 100 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2012 Г.)

§ 13. Законът влиза в сила от 1 януари 2012 г. с изключение на § 8, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".